

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

3/2023 - 49. vydání

Obsah

Pohled do historie naší školy	3
Poděkování naší škole	5
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	8
Tvůrčí psaní studentů – Jak jsem překonala sama sebe	9
Cesta po Evropě v rámci programu Discover EU	11
Literární soutěž – Zákoutí, kam se ráda vracím	19
Úvahy o praxi	20
Vila Tugendhat	21
Zajímavý koníček – vodní turistika	24
Já a sport	25
Můj nejzajímavější sportovní zážitek	28
Sport, který mě nezaujal	29
Já a výživa	30
Fotbal	31
Tanec	36
Recept	37
Medailonky sportovců – Jiří Ježek	38
Ostravské okénko	42
Poznej svého učitele	43
Vyslechni svého učitele... Tentokráte se Milenou Spurnou	44
Tajemný předmět	47
Rébus	48
Křížovka	50
Zpátky do autoškoly	52
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc únor	53
Kde nás najdete?	84

1948 až 1959

1950 přemístěna škola z Lipové na Jaselskou

Předmět psaní na stroji

1951 32 tříd 988 žáků

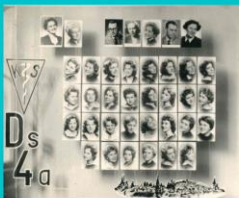
Dvouletá státní ošetrovatelská škola, Státní ústav pro vzdělání porodních asistentek

1955 19 tříd 546 žáků

1955 zavedena voda do všech místností

1882 absolventů

2 roky výuky latiny

Emil Zátopek

Milada Horáková

Elvis Presley

1960 až 1969

Krajská střední zdravotnická škola

2/3 vyučovací doby je praxe

Přesun praxe do nemocnic

2341 absolventů

Přes 1000 žáků ve škole

42 školních stanic v brněnských zdravotnických zařízeních

50 učitelů, 100 externích

Věra Čáslavská

Invasze do Českoslovenka

The Beatles

1970 až 1979

80 až 100 pedagogů

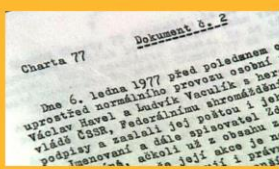
Výjezdy do Moskvy a Leningradu

1000 žáků na škole

2525 absolventů

Antonín Panenka

Charta 77

Karel Gott

1980 až 1989

Dárčovství krve

Výměnná praxe v NDR v Erfurtu

2803 absolventů

Povinnost sběru bylin

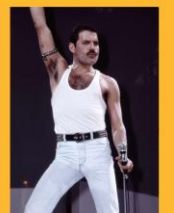
17. 11. 1989 sametová revoluce

Martina Navrátilová

Gustáv Husák

Freddie Mercury

1990 až 1999

Rekonstrukce sklepních prostor na šatnu a kantýnu

1996
1. celostátní soutěž první pomoci

Časopis Virus

Zřizovatel Magistrát města Brna

Ples školy

2162 absolventů

Učebny cizích jazyků a IT

2000 až 2009

2007 poslední maturitní ročník všeobecná sestra

2008 maturují první zdravotničtí asistenti

2009 maturují první žáci ze zdravotnického lycea

1623 absolventů

96/2004 Sb. Zákon o nelékařských zdravotnických povoláních

Katerina Neumannová

11. září 2001

Linkin Park

2010 až 2019

Znovuvydávání školních novin s novým názvem Jasný kurýr

Distanční výuka z důvodu COVIDu-19

Vytvořena virtuální prohlídka školy

Budování učebny Centra odborného vzdělávání

1414 absolventů

2011 nový obor Sociální činnost

Změna názvu oboru zdravotní asistent na obor praktická sestra

Martina Sáblíková

Brexit

Beyoncé

Vážená paní ředitelko!

V roce 1963 na Střední zdravotnické škole Brno, Jaselská 190/7 jsem maturovala po čtyřletém studiu ročník dětských sester vedený třídní učitelkou Annou Reisovou. Já jsem patřila do tohoto kolektivu. V tomto roce 2023 tedy slavíme 60 let od maturity. K návštěvě 75. výročí Vaší školy jsme připravené, i když, již v menším kolektivu. Těšíme se, až si zavzpomínáme na krásná školní léta. Těší nás, že můžeme zhlédnout, jak Vaše škola se změnila, i jak si zachovala rysy, které jsme znaly.

Mně osobně se vybavily vzpomínky nejen na školu, ale i co mně Vaše škola dala, jak ovlivnila moji pracovní dráhu ve zdravotnictví. Dovoluji si Vám je napsat.

Mým rodištěm byla vesnice, tehdejší Dědice u Vyškova. Ve škole mně ke zvládnutí učiva stačily přestávky. Pohoda a nekonečná volnost. Maminka si přála mít ze mě sestřičku. Ale ouha. Do Vaší školy jsem po ukončení osmé třídy nebyla přijatá. Pro maminku to bylo velké zklamání. Můj třídní učitel ze základní školy řekl mamince: „To máte, paní Zemánková, těžké, když nemáte protekci.“ Řešením byla jedenáctiletka. Byla náhradou dřívějšího gymnázia a ti bývalí prvorepublikoví gymnaziální profesori tam dál učili. A ze svých nároků neměli zájem slevovat. Do smrti nezapomenu na pana profesora, vlastně jsme museli říkat soudruha učitele, Večerku. Učil matematiku a deskriptivní geometrii. Jeho zvučný hlas s perfektní výslovností slyším dodnes. Hyperrbola, parráábola a já jsem je mastila neskutečným způsobem. Přestávky k učení už nějak nestačily. V pololetí jsem přinesla tři čtyřky. Matematika, fyzika, němčina. Ve třídě nás takových bylo víc než dost.

Moje maminka, oč méně jí bylo umožněno vzdělání, o to více se uměla prát se životem. Posbírala moje vysvědčení ze základky s těmi jedničkami, k tomu všechny diplomy z recitačních soutěží a vyrazila s nimi na okresní výbor KSČ. Vyhledala tam známého soudruha z naší dědiny, rozložila mu to na stůl a řekla: „Moje dcera se nedostala na zdravotnickou školu. Její třídní učitel mně řekl, že když nemáme známosti, je to těžké. Já pracuji v krávině, buduji socialismus a známosti mám jenom s těmi kravami. Tak potřebuji Vaše známosti.“

Zdravotnickou školu v Brně jsem o čtyři roky později vystudovala s vyznamenáním. Nastoupila jsem nejprve na dětské oddělení nemocnice ve Vyškově, vdala se a dva roky pracovala v dětské léčebně v Karlových Varech, následně tři roky na dětském oddělení nemocnice v Rožycanech. Tam se mně život převrátil naruby. Měla jsem malé dítě (rodičovská dovolená byla pouhého ½ roku), náročná přestavba rodinného domu, v nemocnici třisměnný provoz,

mnoho přesčasových hodin a úmrtí dítěte na oddělení při noční službě. To se sečetlo a já jsem padla. Dostala jsem měsíc nemocenské na vyspání a vzpomínání.

Nabídku pracovat na okresní hygienické stanici jsem přijala s nadšením. To mně umožnilo pravidelně dávat malého syna do jeslí a v noci, jak je normální, chodit spát. Toho jsem si velmi vážila. Chyběla mně však kvalifikace. Nastoupila jsem k dálkovému studiu hygieny na zdravotnické škole v Praze, stihla jsem v osobním životě slušný životní kotrmelec a školu včetně maturity dokončila již v Ostravě.

Psal se rok 1973. V Ostravě jsem nastoupila na krajskou hygienickou stanici a pracovala jako asistentka hygienické služby na oddělení hygieny dětí a dorostu a následně na oddělení fyziologie práce. To se mně stalo osudným. Mým vedoucím se stal doc. MUDr. Vladimír Maňák, CSc., jeden z největších slovenských disidentů, kterého náš ředitel politicky ukryl. Byl to fyziolog zraku, charismatický člověk, mimořádný vědecký pracovník, ovládal aktivně sedm jazyků. Nebýt politické persekuce, mohl být v Americe součástí vědeckého kolektivu, který dostal za výzkum zraku Nobelovu cenu. Nesměl publikovat, nesměl přednášet. Mně otevřel úplně jiný svět, než jsem znala. Měla jsem velmi zajímavou práci a naštěstí ředitele KHS, doc. MUDr. Rajmunda Mikšla, CSc., který podporoval zájemce o další studium. Doporučil mně Přírodovědeckou fakultu v Brně. Byla jsem přijata ke studiu při zaměstnání a studium úspěšně absolvovala v oboru fyziologie živočichů a člověka.

V roce 1981 můj vedoucí odešel do důchodu, ředitel stanice zemřel, naše fyziologické pracoviště bylo zrušeno a já jsem se ocitla na oddělení hygieny práce. Protože jsem měla znalosti v oblasti fyziologie zraku, dostala jsem úsek „Osvětlení“. To zahrnovalo posuzování projektů denního a umělého osvětlení, včetně měření a řešení stížností na pracovištích. O stavařině jsem nevěděla nic, umělé osvětlení je doménou elektrotechniků a měření doménou fyziků. Dostudovat vše potřebné bylo, jak se říká „o hubu“. Od pana doc. Maňáka jsem měla zakořeněné, že správné, zvláště denní světlo je pro člověka naprosto nepostradatelné. Od rodičů jsem měla naučené každou práci dělat pořádně. Panicky jsem se nad hromadami projektů bála udělat chybu. Hájila jsem světlo jak o život a prokousala jsem se postupně oborem tak, že jsem byla postrachem projektantů prý od Aše až po Košice. Po revoluci si o mně jako o obávané hygieničce podávali echo přicházející developeři. Získala jsem však mnoho nových skvělých přátel v oboru.

Měla jsem nádhernou, tvůrčí práci. Hájila jsem světlo, hájila jsem heslo z odznaku, který jsem dostala při maturitě u Vás - „Sloužím zdraví lidu“. Spoluorganizovala jsem s kolegou z Vysoké školy báňské v Ostravě, prof. Ing. Karlem Sokanským, CSc, každoroční kurzy a konference, založili jsme mezilaboratorní porovnávací měření umělého osvětlení, učila jsem světlo na Zdravotně-sociální fakultě Ostravské univerzity. Stala jsem se spoluautorem knihy Denní osvětlení a oslunění budov, přednášela jsem na konferencích, publikovala v časopise Světlo. Přednášela

jsem v Brně v NCONZO. Dnes již jako čestný člen České společnosti pro osvětlování se nadále účastním odborných akcí, stále se zajímám o rozvoj oboru.

Jak to souvisí s Vaší školou? No přece s tím heslem na odznaku na tehdejší uniformě sestřiček, který mně škrtil pod hrkem - „Sloužím zdraví lidu“. Prevence a odpovědnost za zdraví. To mně zůstalo nějak pod kůží. Ten odznak mám ještě schovaný. Dnes, kdy třísměnný provoz pro rozbitý biorytmus organismu byl zařazen mezi potencionální karcinogeny, je nutno si uvědomit, jaká je náročná práce zdravotníků. Jaká je psychická zátěž práce ve zdravotnictví a velmi často i fyzická. S úctou se skláním přede všemi, kdo ve zdravotnictví pracují.

Každopádně přeji Vám i všem Vaším absolventům pevné zdraví a splnění Vašich snů. Přeji všem úspěšnou pracovní historii. Přeji Vám všem hodně štěstí.

S krásnými vzpomínkami na naši školu bývalá žákyně

RNDr. Marie Juklová

Hranečník 645/1

710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

Masová směs s houbami a těstovinami

Kuřecí maso s omáčkou a rýží

Autor: Alexandra Szemanová

Jak jsem překonala sama sebe v zavazování tkaniček?

Tato otázka nás bere do zhruba roku 2011, kdy jsem právě začínala na prvním stupni základní školy v Hrušovanech u Brna. A moji rodiče se akutně rozhodli, že jsem se nutně potřebovala naučit bruslit. Protože, to víte, každé dítě by mělo alespoň něco umět. A i přesto, že já už si nějaký ten pátek zvesela létala jako smyslů zbavená na koloběžce, jízdu na bruslích jsem ještě nezkoušela.

Mamka ráda chodila sobotní rána na kávu se svojí kamarádkou, co bydlela jen pár bloků od nás a jednoho dne se jen tak začaly bavit o tom, co my (jejich děti) děláme. Přičemž se mamčiná kamarádka začala zmiňovat, jak teď strašně letí bruslení a že Zuzka (dcera máminy kamarádky) už má i koupené nové brusle.

O Zuzku se v odpoledních hodinách staral otec, tudíž s ní i hodlal chodit bruslit. A vzhledem k tomu, že jsme se s nimi znali dobře, a i já sama se se Zuzkou bavila, bylo by přece fajn zkusit to spolu.

A už asi víte, kam tím mířím.

Rodiče nemohli přece odmítnout nabídku, ke které se vztahovala poukázka na volné odpoledne bez dítěte v domě. Bylo to až příliš lákavé na to tento návrh nepřistoupit. A já jim nikdy neuvěřím, že to dělali jen z dobroty duše, abych se já bavila.

No každopádně, koupily se brusle. Očividně neměly dost výraznou barvu anebo mě vůbec, už i jako celek, nezaujaly, protože nemám sebemenší ponětí, jak vlastně ty krásné a zbrusu nové brusle vypadaly. Ale to by mohlo být i mojí chátrající paměti, můžete si vybrat.

Já samozřejmě byla z nově koupeného nástroje neznámé barvy či tvaru neskutečně nadšená. Děti jsou vždy nadšené z nových věcí, i když třeba ani neví, na co se to vlastně kšakru používá. Tím je ta celá situace, například rozbalování dárků o Vánocích, ještě vtípnější.

Pak ale přišel onen problém. S koupením bruslí se sice počítalo, ale na co všichni (včetně mě) zapomněli? Ty brusle měly tkaničky.

A já vím, teď si říkáte: „Jsou to jen tkaničky.“ Ale nechte mě vnést vás do děje.

Já byla dítě, které se vůbec nezajímalo o vzhled – jestli se vůbec děti v těchto letech zajímají o to, jak vypadají. Takže jsem v té době měla jen jedny boty, a to byly černé tenisky, věčně obalené v hustém nánosů bahna, trávy a bůh ví čeho dalšího. A ano, tyto tenisky nebyly na

tkaničky. Já tyto boty milovala hlavně proto, že jsem je mohla nasadit v pár sekundách a vyrazit. Byly to boty na suchý zip. Láska mého šestiletého já.

Já boty s tkaničkami znala, to se nemusíte bát. Tam byl však jiný problém. Kdykoli se moji rodiče snažili naučit mě vázat tkaničky, urazila jsem se a odmítla. Proč? Protože to bylo složité a nešlo to, to bylo celé. Moje malé já nesnášelo všechno, co mi nešlo hned od začátku. Takže když mi tkaničky zkřížily cestu, bylo zle.

Velký zvrat však přišel, když jsem poprvé šla bruslit se Zuzkou a jejím tatškou. Nepamatuji si ten moment úplně přesně, ale vím, že její táta mi brusle musel zavazovat, protože já to neuměla. Kdo to ale uměl? Moje kamarádka Zuzka.

Myslím, že v tu chvíli se v mé hlavě něco zvirtlo, protože jsem od té chvíle sama od sebe chtěla umět zavazovat tkaničky. Nevím, jestli to bylo studem, nebo závistí, ale prostě jsem to musela umět.

No, a to víte, že už to potom šlo snadno. I když, dodneška máme já a tkaničky určité nevyřízené účty a přijde mi, že spolu válčíme víc, než bychom měli. Už jsem přišla na to, jak se s nimi domluvit, aby se aspoň nerozvazovaly, když už mi trvá staletí je zavázat. Hold nemůžete mít všechno, ale za pomalé zavazování tkaniček vás nikdo nezabije. A všichni, co mě znají, můžou být rádi, že ty tkaničky vůbec zavážu.

V roce 2021 jsme se přihlásili do soutěže pořádané Evropskou unií s názvem DiscoverEU. Účelem této soutěže je dát šanci mladým Evropanům prozkoumat zákoutí EU a zjednodušit jim šanci vycestovat. Přihlášení do soutěže je bezplatné, soutěž je vypisovaná každý rok a jedinou podmínkou je, že v roce podání přihlášky vám musí být 18 let. Po přihlášení budete podrobni složitým otázkám typu: „Jak moc se cítíte být Evropanem?“, „Co pro Vás EU znamená?“ a další. Po odeslání už jen doufáte, že vás vyberou (šance je zhruba 1:5) a přihlásit se lze i ve skupinách, což je rozhodně příjemnější než cestovat na vlastní pěst. Výhrou tedy pak je sedmidenní vlaková jízdenka po EU zdarma. Naším plánem bylo využít této šance naplno, a tak než se jen podívat za babičkou do Adamova, bylo rozhodně smysluplnější vyjet někam dál. Rozhodli jsme se tedy vydat se po hlavních městech západní Evropy (ta je totiž nejlépe propojená sítí železnic) a udělat si takovou představu o každém z měst. Vaše jediné výdaje tedy budou muset zahrnout stravu, ubytování (když nevyužijete nočních spojů) a povinné místenky do některých vlaků. Naše cesta tedy byla v duchu knihy „Spořilková dobrodružství“, a tak jsme se všim všudy vlezli do krásných 5000 Kč, včetně rozjetého večera v kodaňské hospodě, kdy vás jedno pivo stojí 250 Kč anebo italské pizzy spolu s pořádným dezertem. Za našich sedm dní jsme stihli strávit alespoň deset hodin mimo vlak celkem v devíti zemích, najet 5512 km, nastoupit do 27 vlaků a prosedět na zadku skoro tři celé dny čistého času, což není zrovna kvalitní prevence proti vzniku dekubitů. Náš typ cestování určitě není pro každého. Za celý týden jsme měli jenom jednu noc v hotelu, jednu noc v nočním vlaku a jednu noc ve vlaku sice jedoucím přes noc, ale v žádném případě nočním. I přes zprvu neplánované procházky po centrech měst, jsme nachodili přes 137 km. Na oplátku jsme ale viděli obrovskou řadu měst, ochutnali cizokrajná jídla, koupali se v moři a vytvořili si hlavně vizi toho, kam se v budoucnu určitě rádi vrátíme a jakým místům dáme raději navždy sbohem. Co se týče jednotlivých měst, tak nechceme zbytečně popisovat kouzla jednotlivých památek, jelikož fotky, které bychom pod článek přidali, byste stejně našli na Googlu v lepší kvalitě, a navíc je ta historie pro každého jinak zajímavá. Pokusíme se ale sdělit náš pohled na věci, které nás překvapily a co byste od jednotlivých destinací možná nečekali.

Popis jednotlivých míst

Úvodem jen chceme říct, že pokud nemáte v plánu navštívit každou památku, kterou potkáte nebo jít na několikahodinové prohlídky (které ale jistě stojí za to), tak vám na obchůzku celého historického centra a všech důležitých památek stačí všude maximálně jedno odpoledne. Vlaky jedoucí mimo ČR s délkou trasy jedenáct hodin mají maximálně tři minuty zpoždění, což je v porovnání s ČR, kde jsou ČD schopny nabrat dvě hodiny na 30 km, velice vítaná změna.

Kodaň

Přes den je to nádherně čisté město, kde najít vajgl na zemi je zázrak. Dokáže ale zaskočit svým nočním přesným opakem, kdy se na zemi v ulicích objevují nedopité nápoje, odpadky či vysypané koše. Je zde také obrovský provoz a velkou zálibu zde najdou cyklisté. Ceny zde nejsou nijak drastické, a kromě hospod se v supermarketech dá i výhodně nakoupit. Vlaky, které jezdí kolem třetí hodiny ranní, jsou tzv. „party vlaky“, kde jedete s dosti početnou skupinou, která si ráda po cestě zaspívá a napije se.

Amsterdam

Po prvních pár krocích z vlakového nádraží vás praští do nosu vůně/zápach léčivých rostlin. Po chvíli si na něj ovšem zvyknete a všechno vám pak přijde poněkud úsměvné. Pokud jste ovšem milovníci bicyklů, tak se vám zde bude líbit ještě více. Pravděpodobnost, že vás v tomto městě srazí nějaký cyklista je mnohem vyšší než srážka s autem. Díky velkému počtu mladých lidí to tady v noci dost žije, proto je dobré to zde vidět v noci i přes den.

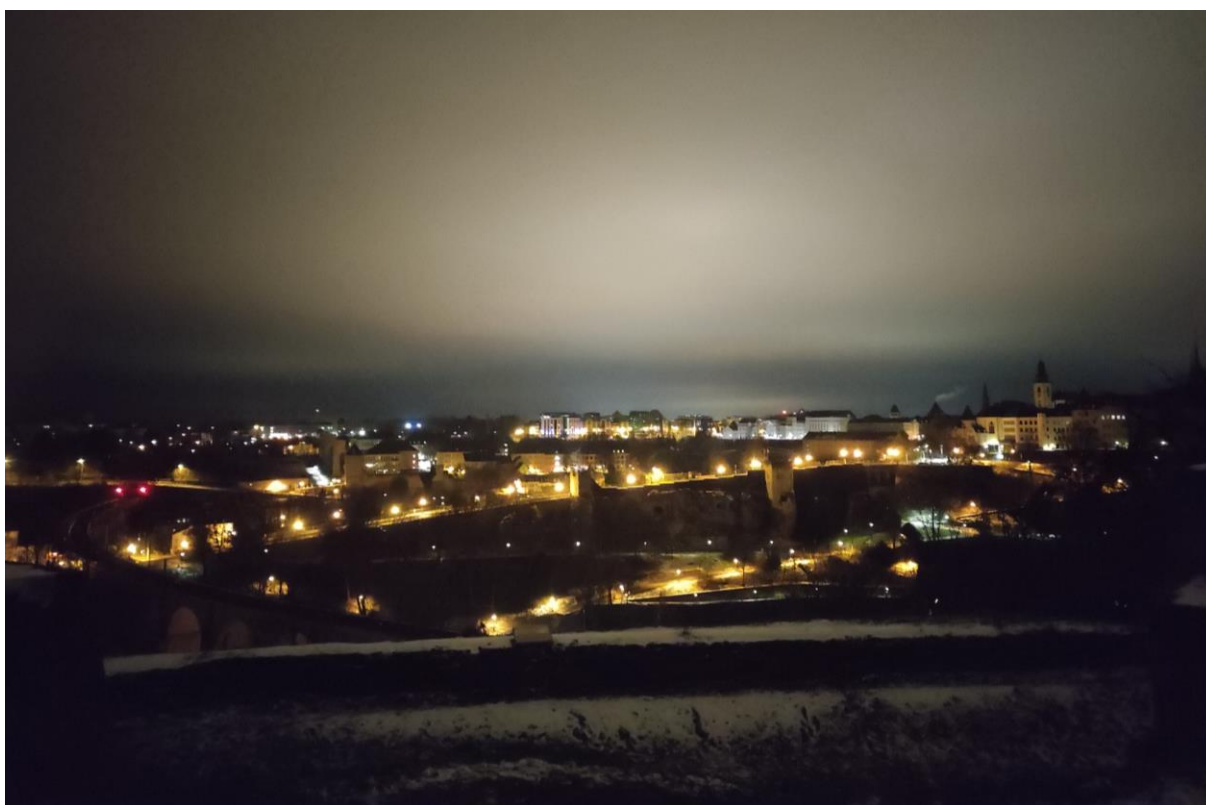
Brusel

Po odmyšlení si poněkud vyšších budov, je to takové větší Brno. Toto místo nás popravdě ani nenadchlo, zvláště když nejnavštěvovanější památky jsou čůrající sochy malých dětí a psa. Město na nás nepůsobilo nijak zvlášť bezpečně. Noc zde venku nedoporučujeme.

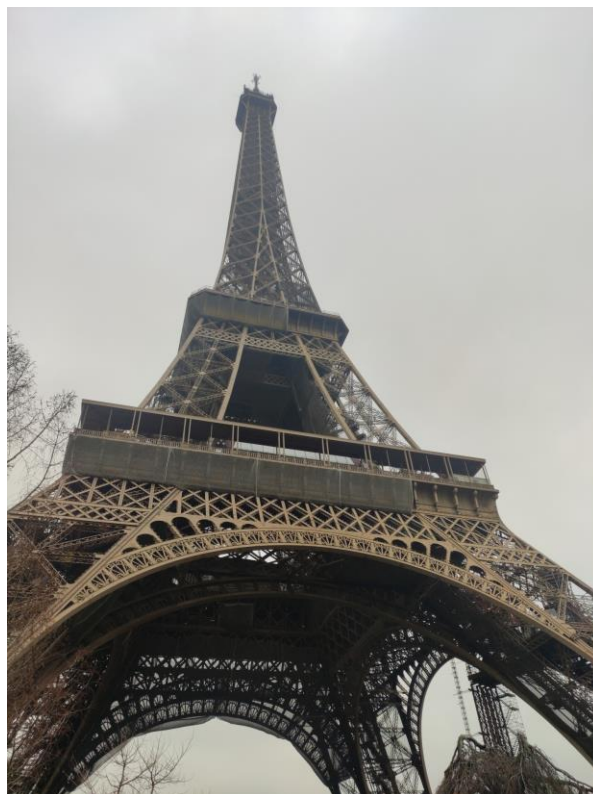
Lucemburk

Nádherné místo, až nečekaně provázané s českou historií. Pokud jste zastánci menších měst a klidnější atmosféry s krásnými vyhlídkami, určitě můžeme doporučit. Během noci zde potkáte jen opravdové minimum lidí, proto pokud potřebujete někde přechkat noc a nechcete platit ubytování, tak Lucemburk je tím správným místem.

Paříž

Co nejrychleji opusťte hlavní nádraží, předem si najděte cestu a hlídejte si batoh. Jakmile se ale dostanete do centra, je vše už poněkud příjemnější. Na prohlídku doporučujeme určitě vyčlenit si více času, jelikož spousta památek má pro studenty do 26 let vstup zdarma (Louvre, Panteón a další). Památky není potřeba ani představovat, ovšem cestu do metra sami určitě nezvládnete, koupit si lístek je totiž trochu „porod“ a bez pomoci místních to těžko zvládnete. Na závěr chceme jen zmínit mýtus o hrdosti Francouzů a angličtině. Místní jsou často velice milí a nenarazili jsme na situaci, kdy by to s angličtinou nešlo.

Nice

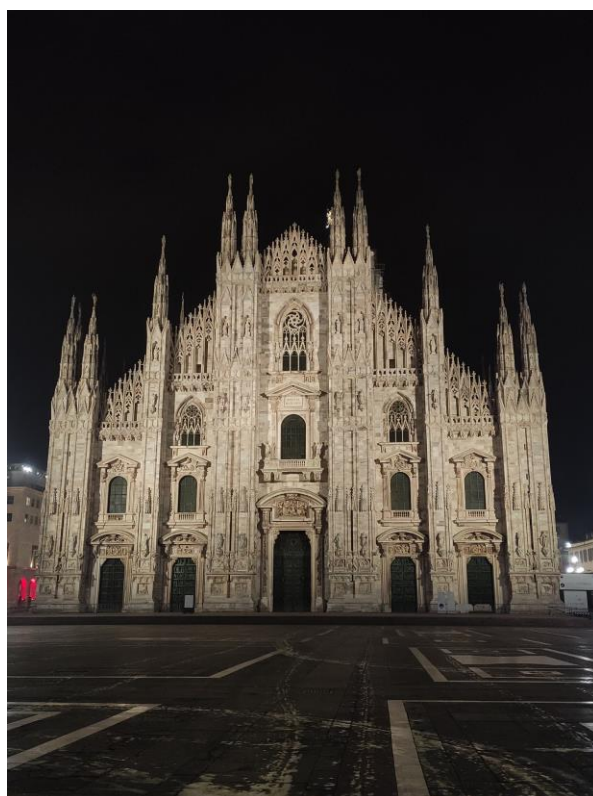
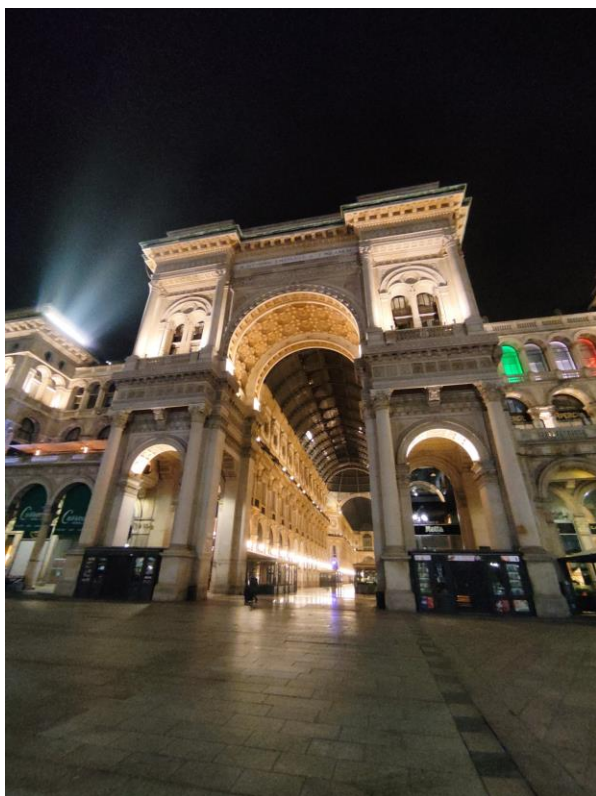
Nádherné město na jihu Francie, které pokud zastihnete mimo turistickou sezónu, je velice půvabné. Teplota je zde vyšší a dá se zde i koupat. Procházka po pláži s pohledem do vln je pak nikdy nekončící romantikou. Pozor bychom si dali akorát na nekonečné pohledy na moře, kde snadno strávíte více než pár hodin.

Celkově o Francii je dobré říci, že jsou to mistři na nerespektování semaforů. Pokud tedy stojíte na přechodu s davem lidí a čekáte, až vám blikne zelená, s největší pravděpodobností na ni budete přecházet jen se zbylými turisty.

Milán

Město předchází pověsti o své zákeřnosti a vysoké kriminalitě. V případě historického centra města se s většími riziky nesečkáte a není důvod se obávat. Zajímavý je zde i nekončící noční klid ani po třetí hodině ranní. V okrajových částech města je ale ovšem dobré si dávat větší pozor. Výskyt místních gangů je zde vyšší a není zas tak těžké přijít k úhoně. Toto město není ani tak bohaté na památky a nijak nás tedy neoslovilo.

Vídeň, Brno, Hamburk a další řada měst

Tyto města nepopisujeme z důvodu, že v nich buď žijete, jsou blízko anebo jsme v nich nestrávili dostatečnou dobu, bylo jich ale celkem přes dvacet.

Závěrem chceme napsat, že jsme si cestu velice užili a určitě můžeme soutěž jedině doporučit. Vyjet se dá opravdu kamkoliv a dost vám to rozšíří obzory. Hlavní je se prostě nebát.

PS: Na panáčka jsme přemluvili lidi od Francouzů po Belgičany, takže se své úrovně znalosti jazyka nemusíte nijak bát, máte přeci jen ruce a nohy.

Více fotek naleznete na – <https://www.szs-jaselska.cz/aktivity-skoly/zahranicni-vyjezdy/>

Autor: Laura Dolejší

Všichni kolem mě mají spousty zákoutí a míst, kam se rádi vrací. Já mám však jen dvě, kde se dokážu cítit jako doma. Morava a Valachy (Hovězí) a proč tato místa? Moje rodina pochází z Hovězí, proto ten pocit bezpečí a domova, je tam rodina, přátelé, lesy plné hub, památky, kopce a louky. Najdou se tam opravdu krásná místa, kam se ráda vracím a vždy budu.

Poté se moje rodina, ale jen část, přemístila, na Moravu, konkrétně do Novosedel, a proto je to mé druhé místo, kam se ráda vracím. A proč? Je tu opět moje rodina, moji nejbližší přátelé, krásná příroda a musím říct, že i daleko lepší vzduch. Nesmím ani zapomenout na krásný výhled, kdy máme možnost vidět v dálce Rakousko a Pálavu.

Poslední dobou jsem ráda sama, proto si půjčím dědovu skvělou elektrickou koloběžku, nasadím si sluchátka do uší, pustím si pro mě relaxační hudbu, šlápnu na plyn a vyjždím. Nejraději jezdím po cyklostezce nedaleko za dědinou. Cesta je nová, upravená a mezi vinohrady. Jezdívám zde hodně často, líbí se mi krásně znějící hudba v uších a krásně plynoucí cesta mezi vinohrady. Po chvíli vyjedu kopec a následně ho sjedu dolů, po chvíli dorazím k malému posezení, kde si ráda sednu, odpočinu si a kochám se výhledem do dálky. Občas pokračuji dál v cestě a někdy naopak, po odpočinku nasedám zpět na elektrickou koloběžku a vracím se zpět domů. Poté, co se vrátím domů, pozdravím všechny doma, popřípadě i návštěvu a už si následně se všemi jen povídáme, smějeme se, pošťuchujeme se, radíme si v určitých životních situacích, a hlavně držíme všichni pospolu. Myslím si, že toto místo by žádný člověk nemohl odmítnout.

Už když jsem se na základní škole rozhodovala, kam chci jít, nebyla jsem si úplně jistá, zda zdravotní škola je to pravé, co chci. Takže abych pravdu řekla, nebyla to má první volba, a také jsem nevěděla, jestli je ta pravá. Nakonec jsem ale zvážila všechny možnosti a zjistila jsem, že tohle bude to správné rozhodnutí.

Mé první okamžiky na této škole byly dost šokující, protože až tam jsem si uvědomila, že to nebude vůbec lehké. První rok jsem zvládla a v tom druhém už nám začali praxe. Ze kterých jsem měla, nebudu vůbec lhát, veliké obavy a strach z toho, co mě čeká. Musím říct, že první momenty jsem byla vyděšená a začala jsem vlastně i pochybovat, zda tohle je zrovna pro mě, a jestli mě tohle bude vůbec naplňovat. Řekla jsem si, že tomu dám chvíli čas. Trvalo to nějakou dobu, než jsem si na to všechno, co tam kolikrát zažíváte a vidíte, zvykla. Ze začátku jsme se hlavně učili komunikaci s pacientem, která je podle mě velice důležitá, a hodně lidí s nimi neumí komunikovat doteď. Samozřejmě to byla taky hygiena, co jsme se učili, která je taky velice důležitá – hlavně ji dělat důkladně. A postupem času už to začali být i „náročnější“ výkony, jako je podávání léků, polohování, chystání infúzí, lehčí převazy, krmení pacienta, a také předávání služby. Třetí ročník pro mě byl si myslím velmi zlomový v tom, že jsem si uvědomila, že mě tohle baví a začala jsem to celé brát a vnímat z jiného pohledu. Ono je hrozně krásný, totiž, když vidíte, hlavně teda u starších lidí, že i pouhé pohlazení, vyslechnutí, promazání nohou/zad/obličeje jim udělá neskutečnou radost a ocení to, a hlavně jsou vám za to vděční. Jelikož, co si budeme povídat, sestry v dnešní době, jsou prostě vyhořelé, samozřejmě se najdou ještě nějaké výjimky, ale často nemají vůbec energii a ani chuť se o ty pacienty starat. Ve třetím ročníku mi snad nejvíce daly měsíční praxe, na které budu velice ráda vzpomínat a hned bych se na ně vrátila. Naučila jsem zde neskutečně moc věcí a viděla jsem, jaké je to být sestrou doopravdy, a jak se to pak v provozu dělá. Tento rok je zatím ten nejnáročnější, tak snad to vše zvládnou.

Na závěr bych asi jen řekla, že určitě to lehké není. A je potřeba mít trpělivost. To nejdůležitější je hlavně chtít pracovat s lidmi, být empatická, a chtít se vzdělávat a posouvat.

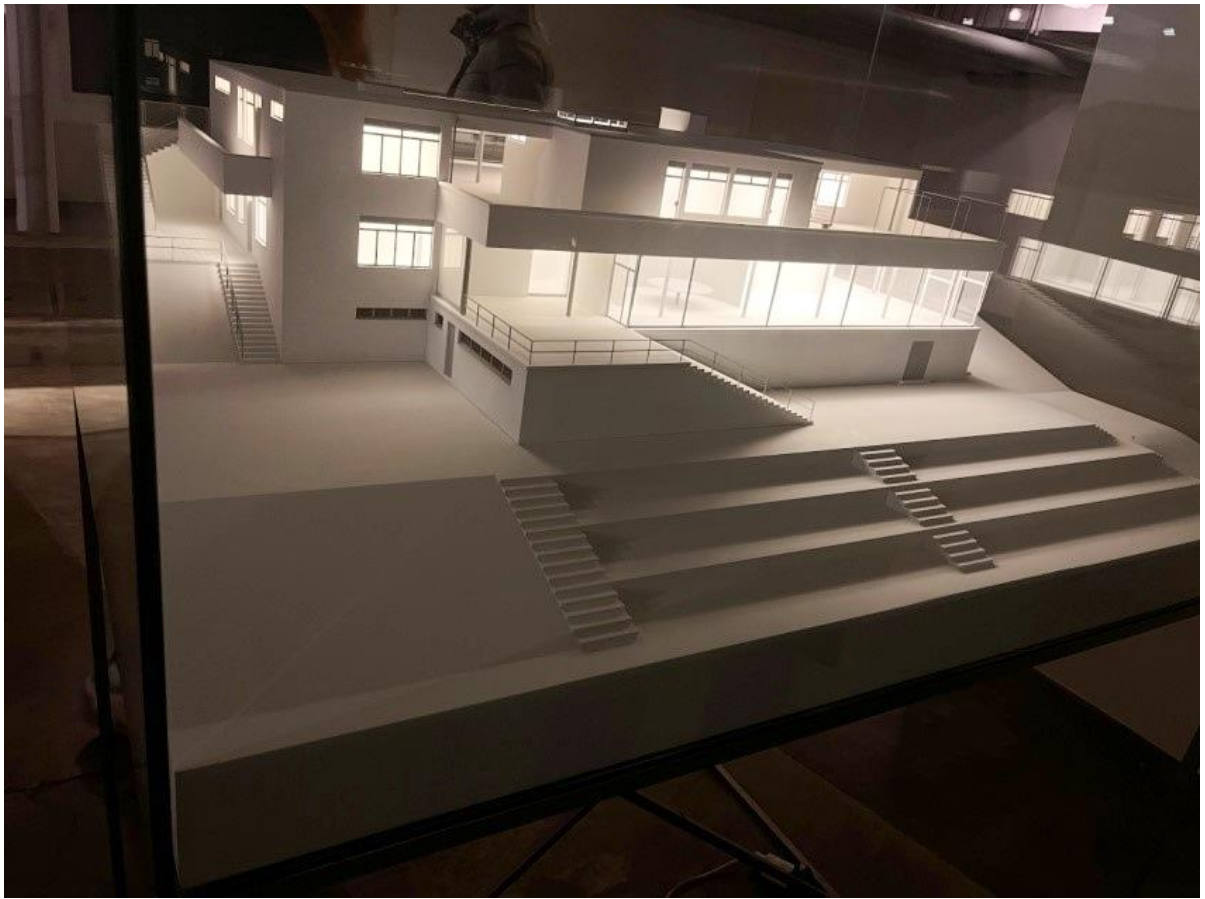
V pátek 17. února měla naše třída 3. A možnost se podívat, která se nachází v Brně na ulici Černopolní. Doprovázely nás paní učitelky Lenka Čermáková a Barbora Baláková.

Hned po příchodu nás přivítal milý průvodce, který nás pustil do vily. Nejdříve jsme stáli na terase a dozvěděli jsme spoustu zajímavých věcí o historii vily. Poté jsme se přemístili dovnitř a měli jsme možnost prohlédnout si první část, tam nám průvodce řekl něco o rodině, která bydlela ve vile. Zaujala mě čistota koupelny a dětského pokoje, protože všechen nábytek byl bílý a nebyly zde žádné zbytečné věci. Dále jsme se přemístili dolů, kde se nacházela pracovna, vedle které byla krásná zimní zahrada, obývací pokoj a byl zde i klavír, na který si měl spolužák možnost zahrát. Mezi pracovnou a obývacím pokojem byla oxynová stěna, která se mi velmi líbila. Následně jsme šli do kuchyně, která byla opět celá bílá, nacházel se zde pouze stůl s židlemi, umyvadlo a spíž. Jako poslední jsem při odchodu viděla model vily, který mě zaujal.

Všem se prohlídka velmi líbila a jsme rádi, že jsme si vilu mohli prohlédnout.

Zapsala: Ilona Šostáková, 3A

Autor: Lucie Tešnarová

Vodní turistika nebo krátce vodáctví je jedna z forem sportu, která jako dopravní prostředek využívá různé druhy plavidel, jako jsou rafty, kajaky nebo kánoe. Nejvíce je rozšířena na říčních tocích, kdy vodní turisté, tzv. vodáci, plují po proudu řeky a přesunují se tak mezi jednotlivými tábořišti. Rafty jsou většinou pro čtyři až šest lidí, kajaky pro jednoho až dva a kánoe jsou pro dva až tři.

Jsou tři druhy pádel různé velikosti. První je pádlo, které se skládá z lístečku, tyčky a tzv. hrušky, které patří ke kánoi či raftu. Druhé je veslo, které je přimontované k plavidlu. A třetí je též pádlo, ale bývá delší a skládá se ze dvou lístečků a jedné tyčky.

Když se blížíte k jezu, měli byste se zastavit na levém či pravém břehu. Je to kvůli tomu, abyste se mohli podívat, jak vypadá jez a rozhodnout se, zda ho sjedete či přenesete loď. Rozhodnete-li si ho sjet, musíte dávat pozor na toho, kdo jede před vámi, ale rozhodnete-li si ho nesjíždět, tak tu jsou dvě možnosti, jak dát loď pod jez. První je ta, že ji se spolujezdcem přenesete po břehu. Druhá možnost je ta, že si přivážete provaz, který byste měli mít u sebe, k lodi a necháte ji jet po sušším místě a vy jí budete pomocí provazu manipulovat, kam má jet. Druhé možnosti se také říká koníčkování.

Budete-li chtít jet na kánoi, tak se říká, že vpředu je háček a vzadu jede a řídí loď zadák.

Vybrala jsem si vodáctví, protože jezdím už od tří let s tatškou a jeho partou kamarádů, kteří berou i své děti. Je to skvělý zážitek, jet po řece na lodi, vidíte přírodu a máte možnost být s kamarády či rodinou.

Já jezdím na kánoi většinou vzadu. Moc ráda sjíždím jezy. S naší skupinou rádi děláme tzv. soulodí, kde se spojí lodě a menší děti je opatrně přecházejí zleva doprava a naopak. Moc je to baví, a když si nedávají moc pozor, tak spadnou do vody.

Všem to ráda doporučím. Je to skvělé na relaxování a na adrenalin.

Moderní gymnastika je sport, který kombinuje prvky baletu, gymnastiky, divadelního tance také akrobacie, a to jak s náčiním, tak bez něj. Náčiním se myslí švihadlo, obruč, míč, kužele, stuha a třásně.

Ke gymnastice jsem se dostala díky spoustě videích na internetu, už jako dítě mě takové akrobatické prvky jako stojky, přemety a salta udivovali. Postupem času, kdy už se o mě doma tak nebáli, že si něco zlomím, jsem předváděla různé hvězdy, chození po rukou, motivace u mě žádný problém nehrála, čím víc nových triků tím víc radosti. Kolem mých dvanáctých narozenin jsem se dostala mezi skvělou partu holek, která mě přemluvila jít na jednu lekci tance, nebyl to jen tak obyčejný tanec, do tance byly zapojeny prvky baletu, tancovalo se s třásněmi a hodně mě zaujala akrobacie, ve které jsem se já sama okamžitě viděla. Po první lekci mi bylo jasné, že tento v té době kroužek budu chtít pravidelně navštěvovat. Na lekce jsem začala chodit ke konci školního roku, tím pádem jsem jen mohla sledovat moje partáčky, jak se účastní na soutěžích, další sezóna začínala v září. Když jsme se v září všichni sešli nastartované a motivované něco dělat společně, byl to super pocit. Tréninky jsme měli třikrát týdně, před závody jsme měli víkendové soustředění. Poté, co jsme několik měsíců poctivě trénovali, přišly na řadu moje první závody, které se konaly v dubnu v roce 2017 na mistrovství ČR mažoretek v Olomouci v kategorii hobby. Já jakož to velký stydlín jsem to moc nezvládala, tanec v sokolovně jen před naší super trenérkou ve srovnání s halou, kde bylo okolo 200 lidí a několik soutěžních týmů. Tehdy nás ve skupině bylo celkem sedm holek, s tím, že některé již měly tento stres za sebou v předešlých letech. K vystoupení, které vždy trvalo kolem minuty a třiceti sekund, patřil samotný kostým a nalíčení vystupujících. Na této soutěži jsme se umístili na druhém místě z celkových dvanácti týmů, jelikož to ale byla kategorie hobby, tak tady naše společná cesta pro rok 2017 skončila. V následujících letech na nás čekalo spousty nových tváří, rozvíjení našeho kroužku se stalo ve sportovní a taneční studio Rapido, které dodnes září velkými úspěchy.

V roce 2019, v roce mého ukončení tohoto sportu, se odehrály velké věci. Na začátku sezóny jsme začali trénovat, bylo hned několik skupin. Já jsem účinkovala celkem ve třech skupinách, a to ve velké skupině s dvaceti čtyřmi členy od věku sedmi let do patnácti, poté ve skupině po sedmi členech, a nakonec v tom co mě v té době nejvíc bavilo, duo s mojí dobrou kamarádkou. V našem společném duu jsme si mohli vybrat písničku, na kterou budeme tancovat, a také samotnou choreografii. Konečně po dvou letech od začátku tohoto sportu jsme se dostaly do kategorie profi, která otevírá možnosti dostat se do světa. Naše duo bylo zvláštní, ale jedinečné,

jako obě nervózní a sami na pódiu jsme si to spíše užívali, občas jsme se na sebe stihli podívat a zasmát během té minuty tance. Po mistrovství ČR v Hradci Králové jsme se umístili na prvním místě, tím pádem jsme se stali mistryňmi ČR v roce 2019 v kategorii profí, už v tento moment, když vyhlásili naše jména, jsem věděla, že postupujeme na mistrovství Evropy do Záhřebu do Chorvatska. Z těchto závodů jsme si dokonce udělali hromadnou dovolenou s ostatními skupinami, které se umístily do pátého místa, které také postupovaly dál. Na mistrovství Evropy jsme se s naším duem umístili na šestém místě a tím pádem nepostoupili na mistrovství světa do Jihoafrické republiky, ale byli jsme se sebou natolik spokojené, že jsme byli sami překvapení i z takto pěkného umístění, týmů tam bylo mnoho. Tím skončilo naše společné závodění, a celkové cvičení tohoto sportu. Na toto období vzpomínám velice ráda, někdy se podívám na videa ze soutěží skupin, které závodí teď, a jen se můžu usmát, protože takové zážitky jsou na celý život. I když se nám ne vše vždy podařilo, nikdy nás nikomu nenapadlo něco vyčítat a o tom je skupinový sport, držet pohromadě a podporovat se dál.

Asi ne ani nejzajímavější, ale rozhodně překvapivý sportovní zážitek je jízda na rescuesurfu. K rescuesurfu jsem se dostala loni v létě na Pálavě v ATC Merkur. Je to jedna z pomůcek, kterou VZS většinou používá na malých vodách při záchráně topících se lidí, ale také se používá při závodech například na moři.

Když jsem poprvé board viděla, myslela jsem si, že bude dost těžké, a že hned jak nasednu, tak spadnu, jenže to byl omyl, board se dobře nosí, jelikož má skoro po celém obvodu madla na chycení.

Když už jsme tedy došli k vodě (Velká laguna, kdo zná Merkur, bude vědět), tak první, co musíte zvládnout je naskočení, ale není vůbec těžké. S boardem vlezete do vody, aby vám byla voda zhruba nad kolena. A chytne si board na předních madlech z každé strany. Pak se rozeběhnete ne nějak moc rychle a snažíte se hrudníkem naskočit na dva černé pruhy uprostřed, jde to lépe, než kdyby board byl jen položený a vy se nažili nalehnout. Potom už jen srovnáte nohy, abyste leželi na břicho narovnaní. A teď už jen, abyste se hnuli z místa, musíte začít pádlovat rukama. Jsou dva způsoby pádlování. První, že pádlujete oběma rukama naráz, ale to je dost vysilující a bolí z toho ruce nebo druhý, že pádlujete střídavě rukama. Řekla bych, že to mi šlo kypodivu bez problému. Další bylo otáčení, opět jsou dva způsoby, ale já používala jen jeden a ten přišel nějak přirozeně. Abych to vysvětlila, posadíte se obkročmo na surf, nohy jsou spuštěné do vody a vlastně pádlujete nohama, tak abyste se otočili na potřebnou stranu. Já jsem se pak ještě učila posadit se do kleku s rozpaženými rukama, dostat na board v hloubce, kde nedosáhnu na zem „tonoucího“ člověka (model) apod.

Překvapivý neboli nejzajímavější zážitek to byl nejen z toho důvodu, že to nebylo vůbec těžké, jak jsem si myslela původně, dokonce mě to bavilo. A je neuvěřitelné, že s tímto surfem můžete zachraňovat životy. Dokonce jsem o trochu blíže k jednomu ze svých snů, a to naučit se jezdit na surfu jako v amerických filmech v Kalifornii. Rescuesurf jsem si zamilovala a doufám, že brzy bude příležitost se na něm zase projet.

Sport, který mě nezaujal

Autoři: Markéta Holá (absolventka školy)

Nikdy jsem nebyla velký fanoušek sportů a ani se na ně nedívám, ať už v televizi či na živo, nikdy mě to moc nebavilo. I když musím přiznat, že sporty jako fotbal, hokej a basketbal jsou mnohem zábavnější na živo než v televizi. Ale jaký sport nemám vůbec v oblibě? Když si představím všechny sporty, které existují, tedy spíše ty, o kterých vím a znám je, tak to bude nejspíše tenis. Proč zrovna tenis? Co je na tom sportu pro mne tak nezajímavé? Nejspíše všechno.

Tenis jsem nikdy nesledovala nějak extra moc, ale když už se vysílal na některém sportovním kanále v televizi, většinu času jsem spala. Tento sport mne opravdu nezaujal ani jednou věcí. Není tam žádná akce, diváci v hledišti jsou většinu času opravdu potichu, komentátoři také nijak extra moc nemluví a od samotných sportovců jde slyšet pouze hekání. Ano, chápu, určitě to je velmi náročné odrazit tenisový míček přes síť na takovou vzdálenost, ale vždy mi to přivodilo tak maximálně smích. Popravdě řečeno ani moc nechápu pravidla tohoto sportu. Také se mi zdá, že některé rozehrávky trvají dlouho, a jak už jsem zmiňovala, každý je potichu. Například u fotbalu se člověk občas i zasměje, je tam více hráčů a akce. To je taky nejspíše důvod, proč mi to připadá tak nudné, malý počet hráčů. A také mi připadá, že jedno utkání trvá tak sto let.

Takže díky všem těmto důvodům tento sport neshledávám ani jednou věcí zajímavým. A myslím, že by se nikdy nemohlo stát, že bych tenisu přišla na chuť. Je tam opravdu moc mínusových bodů, dle mého názoru.

Zdravá výživa je strava založená na příjmu přirozených zdravých potravin a jídel z nich připravovaných. Přirozené potraviny jsou potraviny ve své původní podobě, jak nám je poskytla příroda, nebo pouze minimálně upravované a neobsahují umělá aditiva.

Každému člověku prospěje strava s pravidelným a pestrým příjmem potravin rostlinného původu, které jako jediné obsahují také vlákninu a ochranné fytochemikálie. Zelenina, luštěniny a ořechy jsou zdrojem těch nejkvalitnějších živin a chutnají skvěle.

Ty nejlepší potraviny jsou přirozené, lokální a organické. Zdravé stravování je celoživotní styl zajišťující zdraví a zdravou hmotnost a ideálně by mělo být sdíleno s celou rodinou.

Náš jídelníček by měl obsahovat zeleninu, a to nejlépe v syrové podobě, případně vařenou na páře či dušenou. Ovoce, které obsahuje poměrně dost sacharidů, se hodí jako zdravá dopolední svačina. Maso by mělo být libové, a především drůbež a ryby. Luštěniny jsou zdrojem rostlinných bílkovin. Do jídelníčku také zařadíme celozrnné pečivo a pijeme bylinkové čaje a neslazené nápoje.

Můj jídelníček se skládá z pěti jídel např. snídaně – plátek celozrnného chleba, sýr cottage, paprika, dopolední svačina – ovoce, oběd – salát s celozrnných těstovin s kuřecími kousky a zeleninou, odpolední svačina – zelenina a sýr, večeře – zapečená brokolice se sýrem.

Myslím si, že dodržuji pravidla zdravého životního stylu i s pohybem, ale mým největším hříchem je pojídání čokolády a výrobků z nich. ☹

Vznik a historie

- Existence hry podobné fotbalu se datuje už od starověku, v Číně kolem druhého století př. n. l.
- Dále se pak míčové hry podobné fotbalu přesunuly do Řecka a Říma a od tam do celé Evropy
- Svoji tvář fotbal získává až kolem 16. stol. Anglii, tam tamní Soukromé školy (pro šlechtu a bohaté) nutily žáky do různých sportovních aktivit, pravidla byla však pořád od místa k místu přizpůsobená dané lokaci, od toho vznikly dva dnes už rozdílné sporty Rugby a Fotbal.
- Dostali jsme se do 19. století v Anglii, kde se právě rozmáhá železnice (rychlí způsob dopravy), která umožnila konání zápasu mezi vzdálenějšími místy v Anglii, a tak bylo potřeba sepsat pravidla a dát tvář sportu, který je dnes světovým fenoménem.
- Úplně první mezi státní utkání bylo Anglie vs Skotsko výsledek byl bezbrankový.
- Od té doby se formují mezi národní utkání, celostátní, ale i celosvětové soutěže a turnaje.
- Fotbal je také jedna z disciplín na Olympijských hrách.

Soutěže a turnaje

- Každý stát má své soutěže tzv. Ligy od profesionálních po amatérské. Tyto týmy se můžou skládat z různých národností.
- Pak existuje Liga Mistrů a ta se skládá právě z těch týmů, které hrají na státních úrovních. Jedná se o jedno z nejprestižnějších soutěží na klubové úrovni na světě.
- Liga národů ta se skládá z národních týmu, národní tým je výběr nejlepších fotbalů na území daného státu (musí mít státní příslušnost k danému státu).
- Stejně jako soutěže tak i turnaje spravuje světová organizace FIFA pod kterou spadají všechny turnaje ve spolupráci s kontinentálními a státními asociacemi jako pro příklad: UEFA evropská asociace, nebo FAČR česká asociace.

- Turnaje jsou jak na státní, tak mezi národní úrovni. U nás se tomu říká pohárové soutěže.
- My se ale bavíme o turnajích mnohem větších významů na Mezi národní či Světové úrovni.
- Stejně jako soutěže tak i turnaje spravuje světová organizace FIFA pod kterou spadají všechny turnaje ve spolupráci s kontinentálními a státními asociacemi jako pro příklad: UEFA evropská asociace, nebo FAČR česká asociace.

MS ve fotbale

- Nejprestižnější fotbalový turnaj a jedna z největších událostí této planety.
- Kde mezi sebou zápasy nejlepší fotbalisté ze zemí celého světa.
- Koná se jednou za 4 roky na různých místech na světě a poslední se odehrálo v Rusku 2018.
- Na toto mistrovství se týmy musí v průběhu 4 let kvalifikovat.

Nejprestižnější ligy

- Mezi nejslavnější ligové soutěže světa patří anglická Premier League, španělská Primera división, italská Serie A, německá Bundesliga, francouzská Ligue 1 Orange či brazilská Série A.
- Mezi známé národní poháry patří například anglický FA Cup, nejstarší fotbalová soutěž na světě.
- U nás v ČR je to První Liga.

MS kontinentů

- Mistrovství kontinentů je myšleno samostatné turnaje na území kontinentů kde se odehrávají.
- Například Mistrovství Evropy, Copa America, Africký pohár národů, Mistrovství Asie ve fotbale, Zlatý pohár CONCACAF a Oceánský pohár národů.

Tváře světového fotbalu

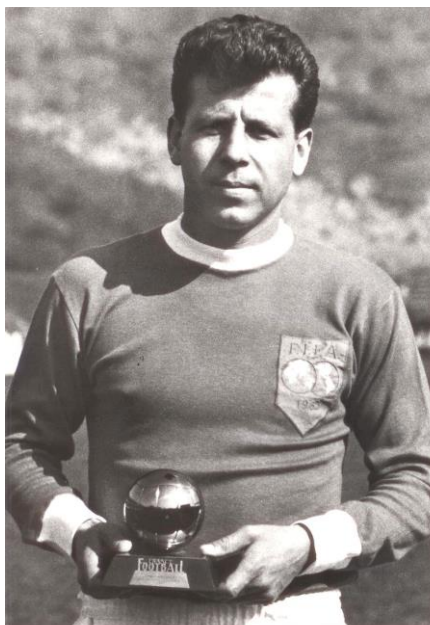
Pelé, vlastním jménem **Edson Arantes do Nascimento** (* 23. října 1940, Três Corações – 29. prosince 2022, São Paulo) je bývalý brazilský fotbalista, který je často označován jako nejlepší fotbalista všech dob. V roce 1970 se stal prvním hráčem, který získal tři tituly mistra světa.

Diego Armando Maradona (30. října 1960, Lanús, Buenos Aires – 25. listopadu 2020 Tigre, Buenos Aires) byl argentinský fotbalista a trenér argentinské fotbalové reprezentace. Všeobecně je považován za jednoho z nejlepších a nejtalentovanějších světových hráčů všech dob.

Josef Masopust (9. února 1931, Střimice u Mostu – 29. června 2015, Praha) byl československý fotbalový hráč a trenér. V roce 1962 obdržel cenu *Zlatý míč* pro nejlepšího evropského fotbalistu. Českomoravský fotbalový svaz ho vyhlásil *Nejlepším českým fotbalistou posledních 50 let*. V roce 2000 vyhrál anketu *Česká fotbalová osobnost století* a krátce poté jej odborníci zvolili za českého *Fotbalistu století*. Pelé ho roku 2004 zařadil mezi 125 nejlepších žijících fotbalistů. Figuroval na seznamu UEFA Jubilee 52 Golden Players.

Ronaldo de Assis Moreira zkráceně jen **Ronaldinho** (* 21. března 1980, Porto Alegre), je bývalý brazilský fotbalista. S národním týmem vyhrál MS 2002 a CA 1999. Na klubové úrovni vyhrál jednu LM (2005/06), Pohár osvoboditelů a Jihoamerický superpohár. Také slavil tituly ve Španělsku (2004/05 a 2005/06) a v Itálii (2010/11).

Vyhrál anketu Zlatý míč (Zlatý míč 2005) a dvakrát byl vyhlášen Fotbalistou roku FIFA (2004 a 2005) a jednou Fotbalistou roku Jižní Ameriky (2013). Byl také jednou jmenován jihoamerickým fotbalistou roku (2013). Pelé ho roku 2004 zařadil mezi 125 nejlepších žijících fotbalistů.

Autor: Nikol Kašparová

Od malička jsem si ráda tancovala, hlavně doma. Tanec mě vždycky uklidňoval a cítila jsem se líp než normálně. Do prvního tanečního kroužku mě přihlásila moje babička. Přihlásila mě do baletu, kam jsem chodila tři roky od 8 do 11 let. Nevěděla jsem, co od baletu čekat, nikdy jsem ho neviděla ani netančila, ale velice mě zaujal. Při tanci baletu jsem se cítila dobře, ale samozřejmě to bylo těžké. První moje vystoupení byla taková menší besídka pro rodiče, ale nedopadla úplně nejlíp, měla jsem velkou trému, ale nějak jsem to odtančila. Moje druhé vystoupení bylo úžasné a bylo to asi moje největší vystoupení vůbec. Vystupovala jsem v Janáčkově divadle, kam se jen tak nedostanete jako taneční škola. Byl to úžasný zážitek v mém životě. Poté jsem s baletem skončila, přišlo mi, že dělám furt to samé dokola.

Po roce jsem šla zkusit step, který jsem dělala jeden rok, ale hrozně mě bavil, jenže jsem měla trenérku, kvůli které jsem od tam po roce odešla, také nás nenaučila nic nového.

Po stepu jsem zkusila street dance, ten už byl lepší, u něho jsem vydržela tři roky, tenhle typ tance není jednoduchý, ale pro mě byl úžasný, protože to byl tanec, který vás vystihuje. Můžete být, kým chcete, proto také tanec miluju, na nic si nehraju a ani ostatní si na nic nehrají. Se street dance jsem měla spoustu vystoupení, a to v Rubíně nebo v divadle Radost, měla jsem i super trenéra, který pocházel z Ruska a tančil moc dobře.

Po street dance jsem se dala na break dance, to je ještě těžší než street dance, ale chtěla jsem zkusit, co zvládnu, ale nezvládla jsem druhou lekci, kdy jsem zkoušela otočky na zemi a překroutila jsem si ruku, takže natržení deltového svalu a doporučili mi, ať už sport jako break dance nedělám, že nebudu mít takovou sílu v rukou a je to pravda, ani ve shybech se neudržím ani v dalších aktivitách, kde hrají velkou roli ruce.

Tanec mě na jednu stranu baví a naplňuje mě, ale na druhou stranu mi znemožnil výdrž v rameni. Je to někdy těžké, ale stálo mi to za to, zažila jsem tolik nových věcí jako snad nikdo. Jsem za to ráda.

Autor: Monika Pisková (absolventka školy)

Skořicové šneky

- listové těsto,
- skořicový cukr,
- vajíčko na potřeni.

Rozválíme si listové těsto, posypeme ho skořicovým cukrem a srolujeme. Poté nakrájíme na kolečka, dáme na plech a potřeme rozšlehaným vajíčkem. Vložíme do trouby, necháme upéct a je hotovo.

O mně

Jsem bývalý profesionální sportovec. Cyklista. Kariéru jsem ukončil v roce 2017.

Dál rád jezdím na kole, sportuju a starám se o své tělo. Snažím se k tomu motivovat i ostatní. Zkrátka, sport je stále můj život!

Narodil jsem se 16. 10. 1974 v Praze.

Jsem šťastně ženatý s mojí milovanou Soňou.

Bydlíme v Dejvicích na Praze 6.

Po autonehodě v roce 1985 jsem přišel o pravou nohu pod kolenem.

Sport mě naučil docela dobře anglicky a španělsky.

V sebeobraně se domluvím i několika dalšími jazyky.

Baví mě jakákoli poctivá živá kultura – divadlo, koncerty nebo tradiční lidové zábavy.

Rád vařím, rád se podívám na dobrý film nebo seriál, rád chvíli jen tak odpočívám.

Ale hlavně se rád bavím. Rád se směju, rád tancuju, rád posedím s kamarády. Klidně si při tom dám i nějakou tu skleničku. Hlavně ať je veselo!

Největší sportovní úspěchy

- Šest zlatých paralympijských medailí
- 2× Sydney 2000 (stíhací závod na 4 km a 1 km s p. s.)
- 1× Atény 2004 (časovka jednotlivců + silniční závod)
- 2× Peking 2008 (stíhací závod 4 km a časovka jednotlivců)
- 1× Londýn 2012 (časovka jednotlivců)
- Oficiální účast v časovce na Tour de France 2013
- Šest titulů mistra světa (2002, 2006, 2007, 2009, 2010, 2011)
- Čtyři celková vítězství ve Světovém poháru UCI ParaCycling (2011–2014)
- Kdoví kolik titulů mistra Evropy a nepočítaně titulů mistra ČR

Pár sportovních dat

- První závod v září 1994 v Praze
- První vítězství v září 1995 v Praze
- Reprezentant ČR od roku 1998
- Profesionál od roku 2004 v týmu D.A.S. - DURATEC
- Člen kontinentálního týmu TUSNAD v sezóně 2010
- Člen kontinentálního týmu Team DUKLA Praha (2016–2017)
- Poslední, rozlučkový závod v září 2017 v Praze
- Roční tréninkový objem přes 30 000 km (max. 38.000 km – 2013)

Pár dalších zajímavostí

V dětství jsem přišel při autonehodě o pravou nohu pod kolenem, což mi ale nezabránilo splnit si svůj sen stát se profesionálním sportovcem.

Získem šesti zlatých, čtyř stříbrných a jedné bronzové medaile jsem (zatím) stále nejúspěšnějším cyklistou paralympijské historie.

Úspěšně jsem závodil i v profesionálním pelotonu a jako jediný hendikepovaný závodník jsem byl dokonce oficiálně pozván na časovku na slavné Tour de France.

Na začátku své sportovní kariéry jsem deset let pracoval jako špičkový protetik, navrhoval a vyráběl jsem protézy pro podobně hendikepované pacienty. První paralympijská vítězství jsem tak získal ještě jako ryzí amatér. Profesionální angažmá jsem si vybojoval až před hrami v Aténách 2004.

Po vážném úrazu při světovém šampionátu v USA v roce 2014 jsem se ještě na tři sezóny dokázal vrátit do nejužší špičky. Těžké a bohužel i trvalé následky té smolné události mě ale natolik limitovaly, že jsem se nakonec sám rozhodl svoji krásnou a bohatou závodní kariéru ukončit.

I tak denně sportuju a žiju sportem dál. Jsem stále aktivním propagátorem zdravého životního stylu, ambasadorem fair-play a obhájcem čistoty sportu.

Dál hrdě spolupracuju se svými partnery a sponzory. Rád se podílím na vývoji a testování jejich produktů a služeb. Tyto dlouhodobé spolupráce a přátelské vztahy jsou pro mě stejně důležité, jako sportovní úspěchy, které jsme společně dosáhly.

Přes deset let působím jako inspirativní a motivační řečník pro velké korporace i malé soukromé firmy, pro různé státní i soukromé instituce a samozřejmě se snažím své zkušenosti předávat i mladým studentům nebo žákům základních škol.

Kromě toho se věnuji příležitostnému moderování společenských a sportovních akcí, částečně pracuji pro různá média a snažím se přispívat k rozvoji a podpoře sportu v ČR.

S mojí manželkou Soňou se dlouhodobě věnujeme vybraným charitativním projektům, které jsou cílené na podporu hendikepovaným dětem i dospělým, na bezpečnost na silnicích nebo na zdravý životní styl. Nárazově podporujeme i jiné dobročinné aktivity a organizace, když nás jejich činnost zaujme.

Vím, že nikdy nemůžu oslovit a podělit se o zkušenosti s každým, kdo by nějakou inspiraci potřeboval nebo uvítal. Proto jsem svůj sportovní a životní příběh sepsal v autobiografické knize **Frajer...**

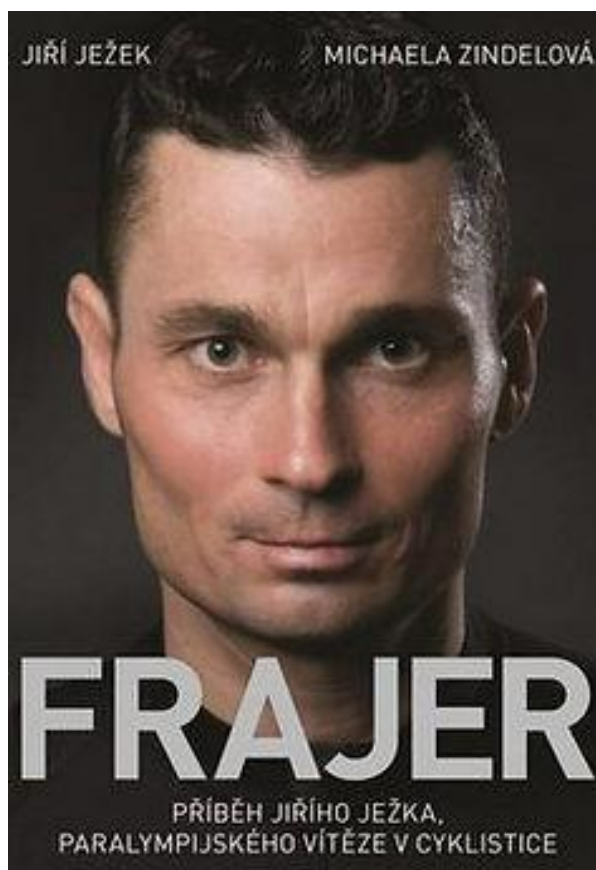
Přednášky a motivace

Cesta k úspěchu ve sportu je velmi podobná cestě za úspěchem pracovním, osobním nebo cestě k ekonomickému úspěchu celé firmy. Potřebujeme stejné nadšení a nasazení, stejnou pracovitost a vytrvalost a často čelíme velmi podobným překážkám a komplikacím.

Úspěch nikdy nepřijde sám od sebe. Ani výjimečný talent nebo štěstí nebývají absolutní zárukou, že se nám podaří naše cíle naplnit. Ochota překonávat překážky, schopnost vytrvale pracovat víc než ostatní a touha být nejlepší ve svém oboru jsou většinou silnějším předpokladem, než lepší výchozí podmínky.

Sám jsem rozhodně neměl žádné velké předpoklady ke sportovnímu úspěchu. Spíš naopak. Přesto jsem se ve svém oboru nakonec stal nejúspěšnějším na celém světě. Věřím, že tu vnitřní sílu máme v sobě všichni. Jen ji musíme umět najít.

Přes deset let se při různých setkáních a přednáškách snažím svým příběhem inspirovat a motivovat. Snažím se ukázat cestu, která nebyla jednoduchá, na které bylo spousta pádů

a nejistot, ale která vedla k nejednomu krásnému vítězství a k absolutnímu sportovnímu úspěchu. Mluvím o překonávání překážek, o vyrovnávání se s konkurencí a nefér prostředím, o nenadálých změnách a důležitých rozhodnutích. A také o neustálém hledání nových výzev, o vášni, bez které nejde pracovat naplno, nebo o pokoře, která nás drží při zemi.

Nejsem profesionální kouč, nesnažím se nikoho poučovat ani školit. Na pozadí svého příběhu pouze nabízím určitou inspiraci. Věřím totiž, že to, co jsem dokázal já, může dokázat každý.

Přiřadte správné české definice k těmto ostravským výrazům:

a) chvistek	1. bryndat
b) jaščet	2. kde
c) kačok	3. kyselý
d) kaj	4. kedluben
e) kelerub	5. kolíček na prádlo
f) křipat	6. křičet, ječet
g) kislý	7. brambor
h) kisňa	8. malý rybník
i) klamerka	9. malý vzrůstem
j) kobzol	10. bedna

Řešení:

1f, 2d, 3g, 4e, 5i, 6b, 7j, 8c, 9a, 10h

Poznej svého učitele

Autor: Redakce

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme vám představili Mgr. Luboše Hrabala.

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Pocházím z Moravských Budějovic a již 24 let žiji v Brně.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Na škole působím třetím rokem. Před nástupem na školu jsem pracovala v Centru kardiovaskulární a transplantační chirurgie a v Masarykově onkologickém ústavu.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Vystudovala jsem Masarykovu univerzitu obor ošetrovatelství a pokračovala jsem na Vysoké škole sv. Alžběty v Bratislavě.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učím odborné předměty – ošetrovatelství, klinickou propedeutiku a první pomoc a jsem s našimi žáky na praxi v nemocnici.

Co máte na naší škole ráda?

Historii – je krásná, vždy se mi líbily vysoké stropy a široká schodiště.

Co byste na škole naopak změnila?

Oživila bych chodby fotografiemi ze života školy.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Byla jsem normální žákyně... V tomto směru nemohu poskytnout, žádné pikantnosti.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Spíš jsem zastáncem důslednosti a upřímnosti, ale někdy by jeden pohavek ve správný čas vyřešil 1000 vysvětlování.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Zažila jsem moudré rodiče, kteří si uvědomují nutnost pěstování zodpovědnosti k zaměstnání, které si žákyně vybraly. Bohužel jsem zažila i rodiče, kteří podstatné věci bagatelizují.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitelem?

Pro mě byl nejlepším učitelem život....

Jako 16letá jsem skončila na nemocničním lůžku a lékaři mi nedávali naději na uzdravení. V tom okamžiku jsem pochopila, jak důležité je nechat pacientovi naději a jak je důležité mít pevnou vůli a jít dál i přes nepřízeň osudu. Řídím se rčením „Všechno zlé je pro něco dobré“.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě učit žáky, kteří mají zájem a chuť, štve mě pravý opak a následně s tím spojená papírová byrokracie.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Samozřejmě 75. výročí školy. 😊 😊 😊

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Každá třída, kterou jsem zatím učila, byla něčím zajímavá a vždy mě překvapila. Mám ráda žáky, kteří mají skutečný zájem o obor, který studují.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Kolegyně z kabinetu 57. Dokážeme si navzájem pomoci, a hlavně se zasmát. V poslední době se mně také velice dobře spolupracuje i s kolegy Mgr. Miřynou a Mgr. Novotným, kteří jsou moc šikovní a můžu se na ně vždycky spolehnout.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Od dětství jsem chtěla být zdravotní sestrou. Změna oboru mě napadla v průběhu práce v nemocnici a utvrdila mě v tomto rozhodnutí mateřská dovolená.

Máte nějaký životní vzor?

Vzory v životě jsem snad ani nikdy neměla. Vždy si ale velmi vážím moudrých lidí – lidí, kteří mají životní zkušenosti a nevidí život jen černobíle a mají zdravý nadhled a zbytečně nedramatizují situaci. Díky, že na takové lidičky mám štěstí.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Nejsem filmový ani seriálový maniak. Pokud se dívám na televizi, tak na komedie nebo filmy, které mají myšlenku. V poslední době mě zaujaly filmy Plavkyně nebo Stážista.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Phil Collins, Sting, Seal

Jaké čtete knihy?

Knihy na reálných základech – od Aleny Mornštajnové, Kateřiny Tučkové, Petry Dvořákové, Torey L. Hayden, ale i humoristické romány např. od Petra Šabacha, Evžena Bočka, taktéž odpočinkovou literaturu od Jenny Colganové

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Turistiku s rodinou, cyklistiku a plavání.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

V jídle nejsem vybíravá, pokud si mohu vybrat, tak mám ráda italskou kuchyni a opravdu nemusím sushi.

Máte domácího mazlíčka?

Ne, mám doma alergika. 😊

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Cestuje, sportuje, čte a spí!

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Žádné, žiji dneškem.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

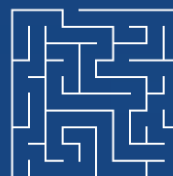
Nějaké mám, bohužel se nedají interpretovat...

Ke konci roku jsou to přeřeky...

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

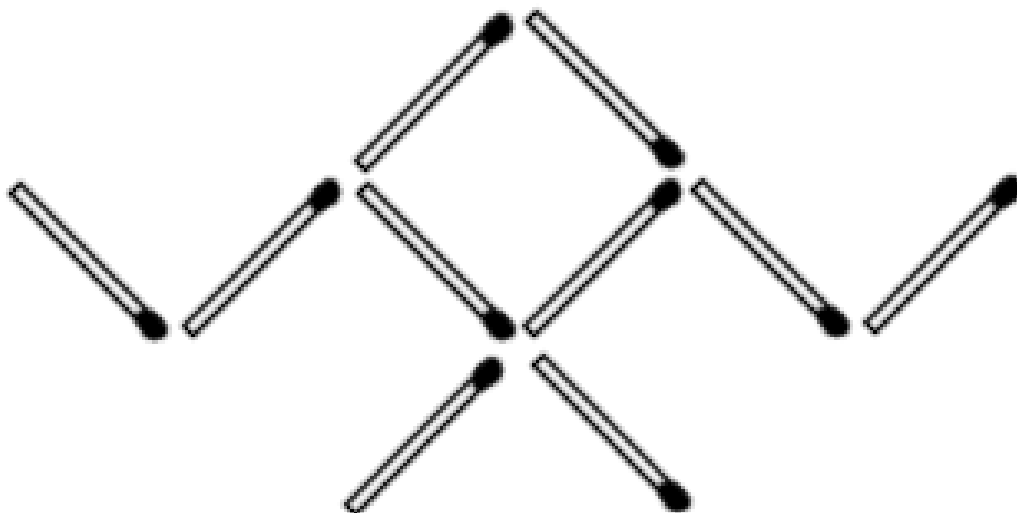

Řešení rébusu z minulého čísla: Brazílie je zelená, Kolumbie žlutá a Peru modré.

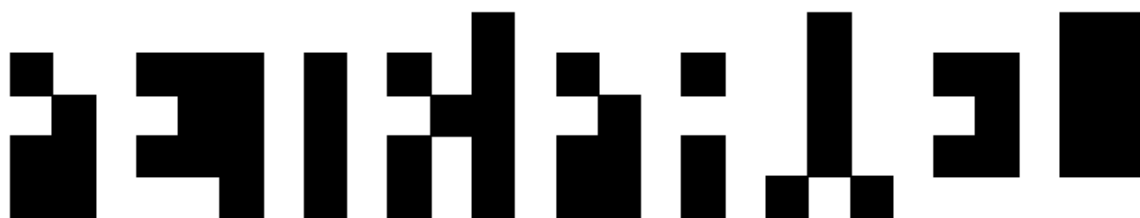
Zadání č. 1:

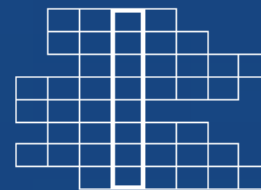
Na obrázku vidíte vlaštovku složenou ze sirek, která letí na sever (nahoru). Vaším úkolem je přemístit pouze tři sirky tak, aby letěla na jih (dolů)

Zadání č. 2:

Které jméno se skrývá pod obrázkem níže?

1	2	3	4	5		6	7	8		9	10
12						13			11		
15				16	14				18		
20			17		21			19			
		25		22			23				
24	26					27					
28						29					
33					30			35		31	32
	37			34			36		40		
38			39					41		43	
45		42					46		44		
47							48				

Vodorovně

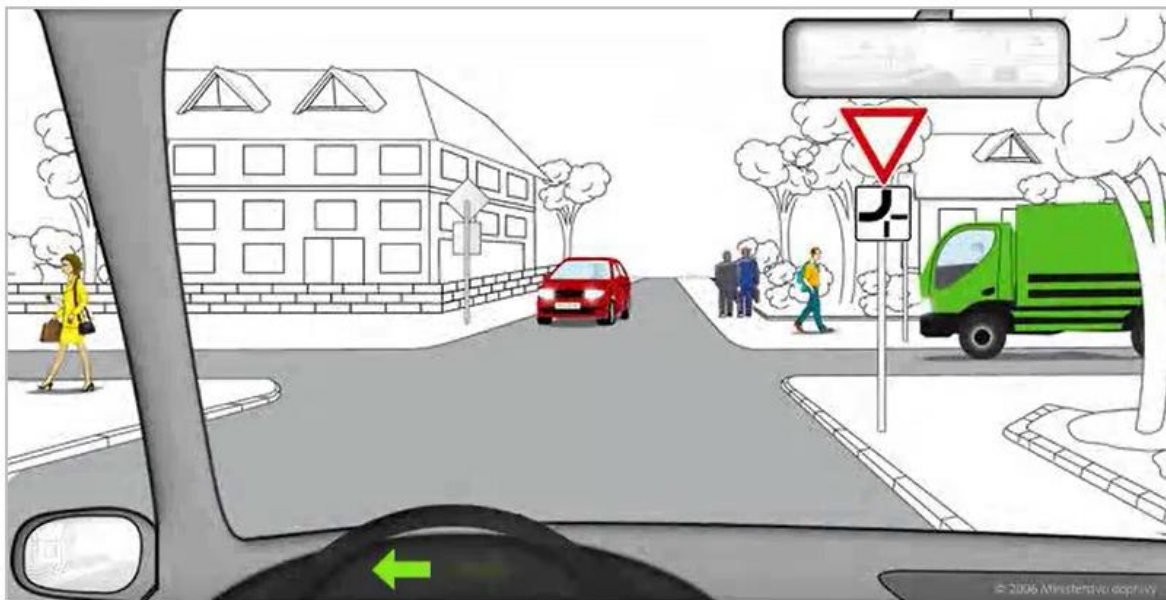
- 1) RADIOLOKÁTOR
- 6) TAJNÁ ČESKOSLOVENSKÁ POLICIE (ZKR.)
- 9) INICIÁLY ZPĚVÁKA HRŮZY
- 12) DRUH PALMY
- 13) AUSTRALSKÝ PAPOUŠEK
- 15) CITOSLOVCE PSÍHO ŠTĚKOTU
- 16) NÁŠ REŽISÉR (MARTIN)
- 18) DRUH GIBONA
- 19) PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY
- 20) RYZOST MINCE
- 21) OBČANSKÉ FÓRUM (ZKR.)
- 23) AFRICKÝ STÁT
- 24) **TAJENKA**
- 25) RADA VZÁJEMNÉ HOSPODÁŘSKÉ POMOCI (ZKR.)
- 28) MOČ
- 29) VZÁCNÝ PLYN
- 30) INICIÁLY REŽISÉRA OLMERA
- 33) VOZIDLA
- 34) NÁŠ REŽISÉR (IGOR)
- 35) ZKR. TISKOVÉ AGENTURY NOVÉ ČÍNY
- 37) ANO (RUSKY)
- 38) ŘÍMSKY 2
- 39) UMĚLÝ POVRCH SPORTOVNÍCH STADIONŮ
- 40) ZVÝŠENÝ TÓN E
- 43) STARŠÍ (ZKR.)
- 45) POCHVÁLIT NĚČÍ PRÁCI
- 46) RADAR V PONORCE
- 47) ÚSTŘEDÍ (MN. Č.)
- 48) ANGLICKÁ ŘEKA

Svisle

- 1) OTROKYNĚ (ZASTARALE)
- 2) SÍŤ ČERPACÍCH STANIC
- 3) ZNETVOŘENÍ
- 4) ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ (ZKR.)
- 5) KRÁLOVSKÉ VOJENSKÉ LETECTVO (ANGLICKÁ ZKR.)
- 6) ZÁVODNÍ LOŤ PRO JEDNOHO
- 7) POVEL K FILMOVÁNÍ
- 8) CITOSLOVCE ODPORU
- 9) MLATCOVÝ LEN
- 10) HLAVNÍ MĚSTO ZIMBABWE
- 11) PŮVAB
- 14) ZEMNÍ OLEJ
- 17) ŽENSKÉ JMÉNO (23. 3.)
- 19) SEVEROAMERICKÝ SUDOKOPYTNÍK
- 22) DIVADELNÍ DRAMA
- 23) SLOVENSKÝ NESOUHLAS
- 24) DVOJICE (MN. ČÍSLO)
- 26) DŮKLADNÁ ZNALOST
- 27) PŘIMYKAT SE
- 30) ZN. BATERÍ
- 31) MĚSÍC ŽIDOVSKÉHO KALENDÁŘE
- 32) ZAHRADNÍ ROSTLINA
- 34) ŽIDLE (ANGLICKY)
- 36) AMERICKÝ ÚŘAD PRO LETECTVÍ A VESMÍR (ZKR.)
- 38) MEZINÁRODNÍ OLYMPIJSKÝ VÝBOR (CIZÍ ZKR.)
- 39) TRINITROTOLUEN (ZKR.)
- 41) NOVOLUNÍ
- 42) NÁZEV HLÁVKY N
- 44) VÁHAVÝ SOUHLAS

Jste řidičem vozidla z výhledu. Na vyobrazené křižovatce:

A

Musíte dát přednost v jízdě oběma přijíždějícím vozidlům. Jako první projede křižovatkou protijedoucí červený automobil.

B

Musíte dát přednost v jízdě protijedoucímu červenému vozidlu. Následně projedete před zeleným nákladním automobilem, který Vám musí dát přednost v jízdě.

C

Projedete křižovatkou současně s protijedoucí červeným vozidlem, před zeleným nákladním automobilem, který Vám musí dát přednost v jízdě.

Správná odpověď

A)

Odborná konference ošetrovatelství – pestrost oboru v kontextu doby

Dne 2. února 2023 se uskutečnila celostátní odborná konference ošetrovatelství pořádaná v rámci projektu Implementace KAP JMK II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_078/0017177 v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. Jednalo se již o šestou a zároveň poslední konferenci pořádanou v rámci tohoto projektu.

Smyslem a hlavní myšlenkou tohoto projektu pro oblast zdravotnictví je podporovat na všech zdravotnických školách v Jihomoravském kraji kvalitní výuku a důkladně připravit žáky pro praxi.

V projektu Implementace KAP JMK II jsou zapojeny tyto školy z Jihomoravského kraje:

- Církevní střední zdravotnická škola s.r.o., Brno
- Gymnázium a SOŠZE Vyškov, p. o.
- Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola Blansko, p. o.
- Soukromá SOŠ manažerská a zdravotnická s.r.o., Břeclav
- Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická Znojmo, p. o.
- Střední zdravotnická škola Evangelické akademie, Brno
- Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, p. o.
- Vyšší odborná škola a střední škola Boskovice, p. o.
- Vyšší odborná škola zdravotnická Brno, p. o.

Celou konferencí provázela Mgr. Martina Cahová, předsedkyně metodického sdružení ošetrovatelství.

Odbornou konferenci navštívilo celkem 25 účastníků, pedagogů i žáků ze všech spolupracujících zdravotnických škol, které při zahájení konference přivítala ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková.

Po každé přednášce měli účastníci možnost pokládat přednášejícím otázky a vést plodnou diskuzi na dané téma. Této možnosti bylo u každé přednášky hojně využito.

Z celé konference byl pořízen audiovizuální záznam, který je k dispozici pod jednotlivými názvy přednášek.

Organizátorky akce se snažily získat pro tuto konferenci zajímavé a přínosné přednášky.

Přednášející a téma jejich výstupu:

Mechanická srdeční podpora – telemonitoring pacientů

Mgr. Zdeňka Doležalová, všeobecná sestra na JIP

Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno (CKTCH)

Krizová intervence a včasná péče u rodin s vážným onemocněním

Ing. Bc. Bc. Monika Kolková, vedoucí pracovník Centra provázení

FN BRNO, Dětská nemocnice – Centrum provázení, Paliativní podpůrný tým

Domácí péče versus Domácí hospic

Mgr. Irena Prokšová, MBA, metodička zdravotních služeb

Diecézní charita Brno

Význam nutričního terapeuta v léčbě nefrologických pacientů

Pavλίna Pařízková, nutriční terapeut

OLV (Oddělení léčebné výživy), Nutriční poradna, FN Brno

Fyziologie stresu

MUDr. Kateřina Fialová, Ph.D., OSVČ

Volbou k síle, metoda One brain 3in1 Concepts

MUDr. Petra Novotná, OSVČ

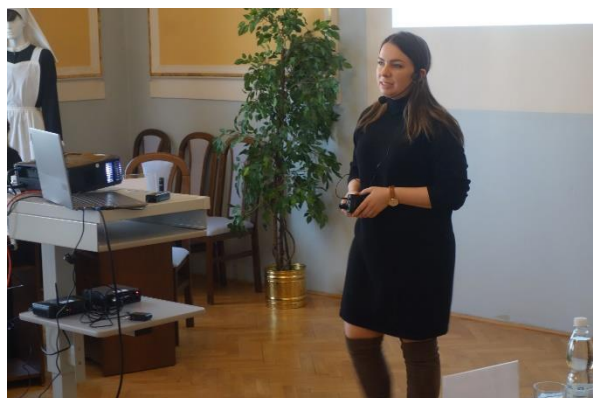
Konference přinesla velké množství nových odborných poznatků z různých oblastí ošetřovatelství, medicíny i psychologie.

Všichni účastníci obdrželi emailem potvrzení o účasti a vyhodnotili evaluační dotazník, který se zaměřil na zhodnocení jednotlivých přednášek, technického zajištění, přínos pro výuku apod.

Po celou dobu konference bylo k dispozici občerstvení.

Velké poděkování patří celému realizačnímu týmu, který při organizaci konference odvedl precizní práci.

Zapsala: Mgr. Martina Cahová (předsedkyně MS OSE)

Odborná konference ošetřovatelství

Ošetřovatelství – pestrost oboru v kontextu doby

2. února 2023
na SZŠ Brno, Jaselské, p. o.

8:30 Prezence

9:00 – 9:15 Slavnostní zahájení
PhDr. Zuzana Číková, ředitelka školy

9:15 – 12:20

Mechanická srdeční podpora – telemonitoring pacientů

Mgr. Zdeňka Doležalová, všeobecná sestra na JIP
Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno (CKTCH)

Krizová intervence a včasná péče u rodin s vážným onemocněním

Ing. Bc. Bc. Monika Kolková, vedoucí pracovník Centra provázení
FN BRNO, Dětská nemocnice – Centrum provázení, Paliativní podpůrný tým

Domácí péče versus Domácí hospic

Mgr. Irena Prokšová, MBA, metodička zdravotních služeb, Diecézní charita Brno

Význam nutričního terapeuta v léčbě nefrologických pacientů

Pavλίna Pařízková, nutriční terapeut
OLV (Oddělení léčebné výživy), Nutriční poradna, FN Brno

12:20 – 13:00 Přestávka

13:00 – 15:00

Fyziologie stresu

MUDr. Kateřina Fialová, Ph.D., OSVČ

Volbou k síle – metoda One brain 3in1 Concepts

MUDr. Petra Novotná, OSVČ

Těšíme se na Vaši účast!

PhDr. Zuzana Číková
ředitelka SZŠ Brno, Jaselské, příspěvkové organizace.

organizátor a kontakt: Mgr. Martina Cahová
mcahova@szs-jaselska.cz

Den otevřených dveří – Otava

Poslední „Den otevřených dveří“ v tomto školním roce proběhl dne 7. 2. 2023. Záměre o studium a jejich rodiče informovali o možnostech studia všeobecní i odborní učitelé. Poté je žáci provedli budovou školy. Prohlídka školy probíhala za plného provozu, takže zájemci o studium mohli nahlédnout přímo do výuky všech vyučovaných předmětů v tento den.

Celá akce probíhala v přátelské a uvolněné atmosféře. Věříme, že byli všichni návštěvníci školy spokojeni. Těšíme se na setkání s budoucími žáky prvních ročníků!

Exkurze do Nejvyššího soudu

Dne 10. 2. 2023 se třída 3.A vydala na prohlídku Nejvyššího soudu v rámci hodin občanské nauky. Nejvyšší soud sídlí nedaleko naší školy na ulici Burešova 20. Ihned po vstupu čekala všechny bezpečnostní prohlídka podobná jako na letišti. O program se postaral Mgr. Milan Šimánek – asistent předsedy senátu Nejvyššího soudu. Jednací sál Nejvyššího soudu v minulém roce prošel rozsáhlou rekonstrukcí, a tak jsme byli mezi prvními, kdo měl možnost tento obrovský sál navštívit. Všichni byli ohromeni velikostí sálu a také propracovaností všech detailů. V sále si žáci poslechli odborný výklad a byl zde také prostor na dotazy. Konec prohlídky byl zakončen v celách, do kterých si žáci ihned posedali a zkusili si být "za mřížemi".

Zapsala Mgr. Petra Valovičová

Valentýnský den

Jak už se postupně stává v naší škole tradicí, 14. 2. se žáci oblékají do barvy pro zdravotníky ne úplně typické, a to do červené. Letos tomu nebylo jinak a řada žáků sladila své svršky do barev lásky, a oslavili tak společně valentýnský den. Odměnou jim za to byla imunita před zkoušením. Žáky barevně doplnili i někteří učitelé, kteří tím sice imunitu nezískali, ale i tak věříme, že si školní valentýn všichni společně náležitě užili.

Za školní parlament: Lenka Čermáková a Petra Valovičová

Rozdávejme optimismus

Určitě jste si všimli, že od začátku února byly v prostoru u vrátnice po čtrnáct dní k dispozici krabice na vzkazy, které mohli psát žáci i učitelé sobě navzájem za účelem se povzbudit, pochválit, poděkovat si nebo se prostě jen pozdravit.

Děkujeme všem, kteří se do této akce zapojili. Veškeré vzkazy jsme předali adresátům a doufáme, že cíl, tedy rozdat optimismus, jsme naplnili.

Za školní parlament: Lenka Čermáková a Petra Valovičová

Daruj krev s Jaselskou

Z historických pramenů je doložené, že pedagogové i žáci Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská se aktivně účastnili dárcovství krve.

Dne 1. 11. 2022 jsme ve spolupráci s FN u sv. Anny na tradici navázali, a zahájili tak oslavy 75. výročí založení školy. Naší snahou bylo získat 75 prvodárců. Díky dvěma kolům odběru, které se konaly 1. 11. 2022 a 21. 2. 2023 za podpory Ing. Vlastimila Vajdáka a Mgr. Jany Zvěřinové, jsme dosáhli vytyčené mety 75 dárců.

Všem zúčastněným děkujeme za podporu a těšíme se na 2. ročník „Daruj krev pro Jaselskou“, který se bude konat na podzim 2023.

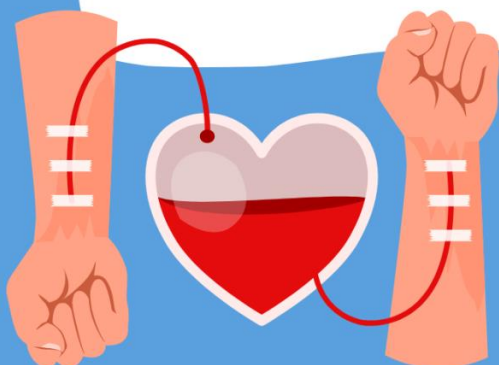
DARUJ KREV PRO JASELSKOU!

Oslav s námi 75. výročí založení školy,
dárcovstvím krve ve FN u sv. Anny
21. 2. 2023 v budově B1.

**Zapsat se můžete online
přes odkaz v edookitu!**

Těšit se můžete na společně strávené ráno
a neformální setkání s ředitelkou školy
PhDr. Zuzanou Číkovou a ředitelem
FN u sv. Anny Ing. Vlastimilem Vajdákem.

Dárci budou pozváni na hlavní oslavu
75. výročí školy v březnu 2023.

světová
škola
ve světě i doma

Školní kolo soutěže v psychologii

Dne 22. 2. 2023 proběhlo školní kolo psychologické olympiády na téma: „**Jak jsem překonal/a sebe sama.**“ Soutěž se konala v odborné učebně psychologie. Své práce představilo 8 žáků ze třetích ročníků oborů praktická sestra, zdravotnické lyceum a sociální činnost.

Výkony žáků hodnotila odborná porota:

PhDr. Jiřina Svobodová

Mgr. Lenka Čadová

Mgr. Dagmar Procházková

Výsledky:

1. místo: Simona Kottssmidová

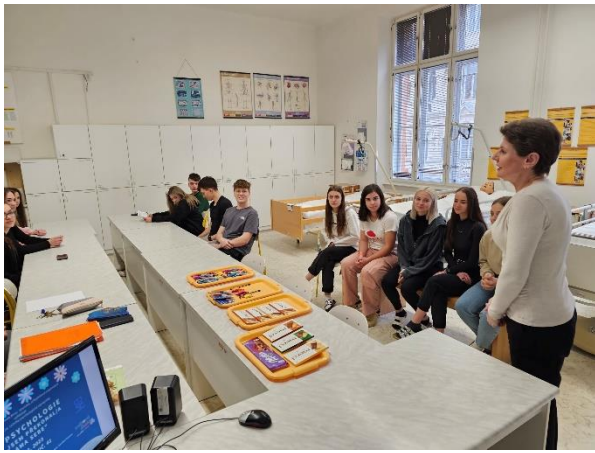
2. místo: Adam Stříbrský

3. místo: Milan Škrhák

Žákyně, která obsadila 1. místo, bude školu reprezentovat v krajském kole, které se uskuteční 8. března 2023 v budově Klvaňova gymnázia a Střední zdravotnické školy v Kyjově. Děkujeme všem soutěžícím a jejich učitelům předmětu psychologie. Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace.

Mgr. Dagmar Procházková (předsedkyně MS PSL)

Literární soutěž 2022–2023

Literární soutěž, pořádaná MS ČJL a vedením školy, se v tomto roce konala již po třiadvacáté. Letošního ročníku soutěže se zúčastnilo celkem 14 autorů a autorek z řad žáků naší školy – a to nejen z oboru ZL, ale zapojili se i žáci oboru PS. Žáci a žákyně, kteří se soutěže zúčastnili, si vybírali tradičně ze 3 témat.

Již 1. téma se ukázalo být z pohledu pisatelů nejatraktivnější, protože si ho vybralo 9 žáků. Mezi pracemi, které porotu zaujaly, byla i práce **Klárky VLACHOVÉ z 1LA**, jejíž hrdinku zavedl její ztřeštěný nápad až daleko za hranice všedních dnů, na místo, kde najde svou životní lásku – na Island.

Dalšími pracemi, které vzbudily pozornost porotkyň, jsou práce dívek **Terezy MENŠÍKOVÉ ze 3L**, **Sáry ŠACHEROVÉ z 1LA** a **Báry KYJOVSKÉ ze 4D**.

Sárin příběh se odehrává na místě, které všichni moc dobře známe, a to v nedalekém červeném kostele, jehož tajemství se jedné noci rozhodla odhalit parta přátel.

Bára KYJOVSKÁ se rozhodla vyprávět fantasy příběh o dívce, která zvítězila nad zlem, vyvlékla se z časové smyčky, stala se bílou vlčicí a teď hájí bezpečí nevinných před temnotou lesa.

Laura, hrdinka z příběhu **Terezy MENŠÍKOVÉ**, se pro změnu vydala hledat duchy a dobrodružství do pařížského podzemí.

Nad nástrahami techniky, konkrétně nad klady a zápory sociálních sítí, uvažovala ve svém textu **Anastasia KURUCOVÁ ze 4B**.

Poslední téma **Zdravotnictví naší budoucnosti** bylo zařazeno jako příspěvek k oslavám 75. výročí naší školy. Vybrali si ho celkem 4 žáci.

Všichni autoři předpovídají našemu zdravotnictví skvělou budoucnost. Doufají, jak píše **Nikola JAROLÍMOVÁ ze 4B**, že *„za podpory státu naše zdravotnictví využije pro inovaci a zlepšení veškeré péče o pacienty všechny možnosti, které mu nabízí věda, technika, výzkum a již získané zkušenosti.“* A také se shodují v názoru, že se ve zdravotnictví lidská síla a přístup nahradit nedá.

1. místo	Barbora KYJOVSKÁ (4D)	knižní poukázka v hodnotě 400 Kč
2. místo	Sára ŠACHEROVÁ (1LA) Tereza MENŠÍKOVÁ (3L)	knižní poukázka v hodnotě 300 Kč
3. místo	Klára VLACHOVÁ (1LA)	knižní poukázka v hodnotě 200 Kč

Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská, příspěvkové organizaci.
VŠEM OCENĚNÝM BLAHOPŘEJEME!

Mgr. Opravilová, Mgr. Winklerová a Mgr. Čáslavová za vyučující ČJL

Krajské setkání parlamentů základních a středních škol

Dne 22. 2. 2023 se na Střední škole polytechnické Brno, Jílová konalo Krajské setkání parlamentů základních a středních škol. Shromáždění se zúčastnili zástupci školních parlamentů z 38 škol a též zástupci městského studentského parlamentu z Kyjova. Celkem dorazilo přes 160 účastníků z celého Jihomoravského kraje. Dle slov pořadatelů byl zájem daleko vyšší, ale vzhledem ke kapacitě auly nebylo možné všem vyhovět.

Za náš školní parlament přijela načerpat inspiraci Pavla Procházková ze 3. C, kterou doprovázely koordinátorky Lenka Čermáková a Petra Valovičová. Dále svou přítomností zasedání obohatili i významní hosté, mezi něž patřil například Jan Grolich, hejtman Jihomoravského kraje, Jiří Nantl, náměstek pana hejtmána, Lucien Rozprým, vedoucí Oddělení prevence a volnočasových aktivit JMK, Veronika Pevná z Centra pro demokratické učení, zástupci Parlamentu dětí a mládeže České republiky a další.

Celý program byl zahájen v 9:30 hodin. Moderátory akce byli dva žáci SŠP Brno, kteří po úvodních slovech spustili soutěž s názvem Náš parlament v 90 sekundách, do které se zapojilo 14 škol. Po skončení soutěže následovaly workshopy, na které byli účastníci rozděleni do čtyř skupin. Žáci byli roztrženi do tří a čtvrtou tvořili pedagogové. Pavlu jsme tedy musely opustit a odebraly jsme se do jednací místnosti, kde na nás už čekali zástupci školního parlamentu ZŠ Masarova, Brno, konkrétně dva žáci, kterým dělaly oporu jejich dvě koordinátorky. Oba zmínění chlapci se shodně jmenovali Filip a provázeli nás značnou částí dopoledního programu. I přes to, že se jednalo o žáky ZŠ, moderátorskou úlohu zvládli na jedničku. S až neuvěřitelnou mírou profesionality, výbornými vyjadřovacími schopnostmi a naprosto přirozeně a bez trémy nám pedagogům představili činnost jejich parlamentu. ZŠ Masarova nebyla vybrána náhodou. Tato škola je konzultačním střediskem Centra pro demokratické učení, díky své vynikající činnosti se stal její parlament inspirací pro další školské parlamenty, a dokonce jeho zástupci získali cenu v celorepublikové soutěži, kde svou aktivitu úspěšně prezentovali na půdě Senátu Parlamentu ČR.

Program Filipa a Filipa doplnili mimo jiné koordinátorka z již zmíněného Centra pro demokratické učení či zástupci z městského studentského parlamentu Kyjova (konkrétně místostarosta města a žák 4. ročníku místního gymnázia). V představení jejich činnosti bylo zajímavé především to, že fungují jako opravdový poradní orgán města. Celý dopolední program nám Filipové zpestřovali tím, že výklad, prezentace a diskuze doplňovali různými aktivizačními metodami. Výsledkem byl velmi pozitivní zážitek. Moderátoři sami na sobě skvěle demonstrovali, nakolik je pro ně členství ve studentském parlamentu přínosné. V obdobném duchu byly představeny i další školské parlamenty. Jejich fungování je též založeno na aktivní participaci samotných žáků, kteří nadšeně plánují, dojednávají a organizují různé akce. Koordinátoři (jak už vychází ze samotného názvu funkce) pouze jejich činnost koordinují a zastávají poradní, nikoli řídicí roli. Takové fungování kvitovali především samotní

žáci, kteří vyzdvihli fakt, že když uvedou v život vlastní nápady na akce či zlepšení školy úplně sami, dodá jim to větší radost a také sebevědomí. Zdůraznili, že členům přináší aktivní zapojení v parlamentu cenné zkušenosti a dovednosti využitelné v každodenním životě, a to zejména organizační a komunikační, což představuje jednu z klíčových, ale bohužel pozapomínaných funkcí školního parlamentu.

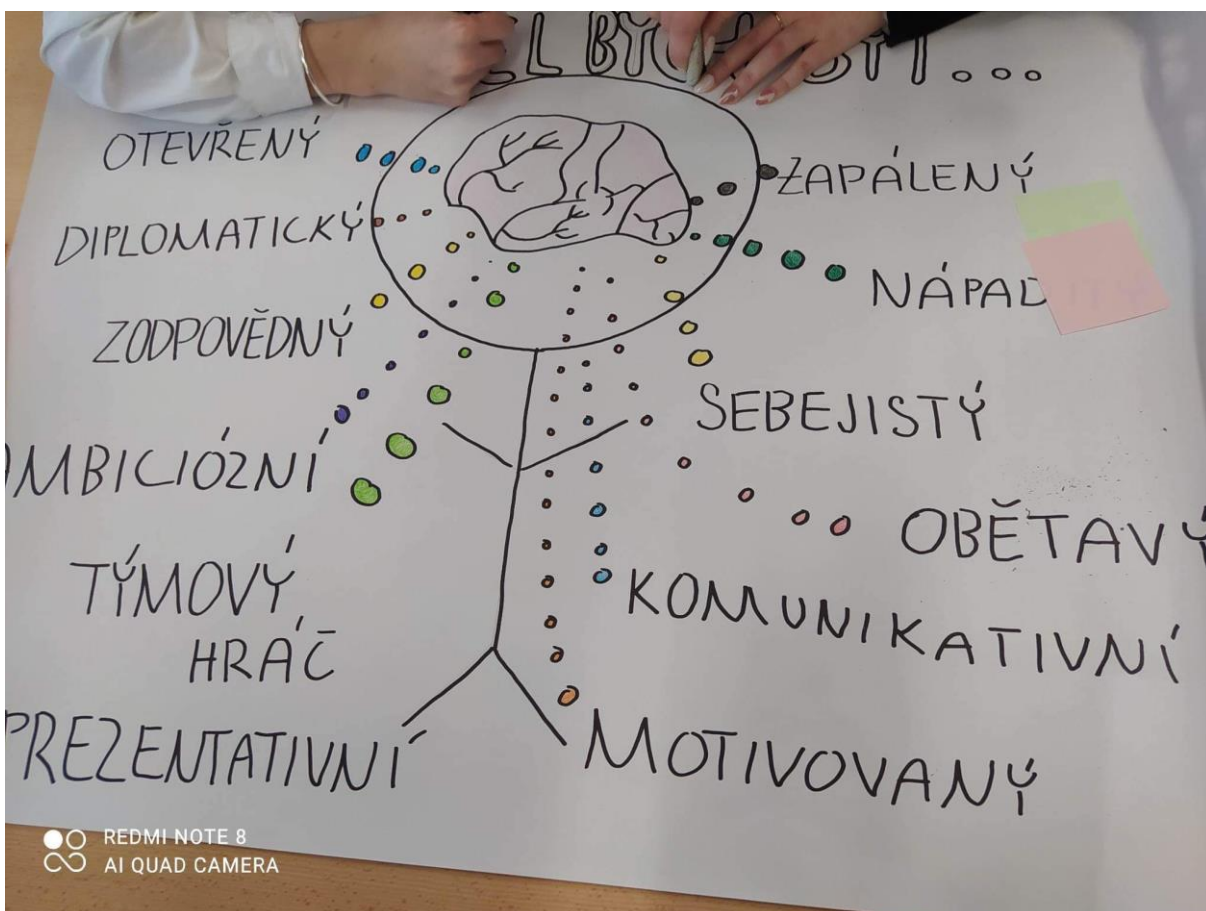
Na závěr zasedání se všichni účastníci opět shromáždili v hlavní aule. Vyhodnotila se soutěž Náš parlament v 90 sekundách. Ceny výhercům předal po krátkém proslovu pan hejtman. Následně byly shrnuty jednotlivé workshopy vybranými zástupci a proběhlo závěrečné jednání.

Celkově bychom setkání zhodnotily velmi kladně. Akce byla výborně organizačně zvládnutá, vybrané prostory nás oslovily svou moderností a vzdušností, moderátoři i účastníci byli přátelští a nadšení pro věc a v neposlední řadě, co se týče obsahu, jsme si odnesly obrovskou míru inspirace, čímž jsme naplnily hlavní cíl této akce.

Sepsaly: Mgr. Lenka Čermáková a Mgr. Petra Valovičová

Workshop – psychiatrická péče v 21. století

Dne 23. února 2023 se uskutečnil poslední workshop pořádaný v rámci projektu Implementace KAP JMK II s registračním číslem CZ.02.3.68/O.0/O.0/19_078/0017177 v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Workshop se konal v prostorách Psychiatrické nemocnice Brno. Zúčastnilo se 15 vyučujících ze spolupracujících škol zapojených do projektu. Obsahem workshopu byly přednášky zaměřené na specifika péče o psychiatrické pacienty a novinky v této oblasti.

První přednáška Bc. Kateřiny Chladové, asistentky hlavní sestry, byla zaměřena na základní ošetrovatelskou péči o pacienty s duševním onemocněním. Diskuze se zaměřila na v poslední době nejčastější psychiatrické diagnózy a na komunikaci s nemocnými s těmito diagnózami.

Druhá přednáška od paní Marcely Mátlové, všeobecné sestry pracující v Centru duševního zdraví (CDZ) nás provedla náplní CDZ, jeho chodem a kazuistikou. Na závěr přednášky pozvala účastníky na možnost stáže v CDZ.

Třetí přednáška byla zaměřena na problematiku závislostí. Vedla ji staniční sestra z Oddělení pro léčbu návykových závislostí, Bc. Věra Křenková. Přednáška byla doplněna materiály jako například režimem na oddělení, dotazníkem závislosti na alkoholu či povinnostmi pacientů při léčbě závislosti.

Poslední přednášku přednesla staniční sestra stanice 5, Mgr. Jarmila Horňáková, MBA, která má bohaté zkušenosti s poskytováním psychoterapie v praxi.

Workshop byl doplněn exkurzemi na vybraných pracovištích, konkrétně na oddělení klinické psychologie, kde jsme se dozvěděli postup zařazení pacienta do skupinové psychoterapie. Dále jsme navštívili oddělení pro léčbu závislostí, kde jsme se podívali na stavební uspořádání stanice, vybavení a tělocvičnu. Novinkou byla návštěva stanice 5, což je lůžková příjmová stanice pro mužskou i ženskou klientelu, tzv. koedukované pracoviště, se zaměřením na diagnostiku a léčbu akutních, subakutních či exacerbovaných forem psychických poruch a resocializaci nemocných. V závěru workshopu proběhla krátká diskuze a vyplnění autoevaluačního dotazníku.

Program workshopu:

Bc. Chladová Kateřina – Ošetrovatelská péče o pacienta s duševním onemocněním

Mátlová Marcela – Centra duševního zdraví jako součást psychiatrické péče

Bc. Křenková Věra – Práce všeobecné sestry na oddělení pro léčbu závislostí

Mgr. Horňáková Jarmila, MBA – Podíl všeobecné sestry na psychoterapii

Exkurze na vybraných pracovištích – Oddělení pro léčbu návykových závislostí, Oddělení klinické psychologie, Oddělení diagnosticko-terapeutické stanice 5.

Zapsala: Mgr. Jana Váňová

WORKSHOP – PSYCHIATRICKÁ PÉČE V 21. STOLETÍ

23. února 2023

Psychiatrická nemocnice Brno, Húskova 1123/2,
Brno-Černovice (Resocializační centrum)

8:15 – 8:30

Prezence

8:30 – 9:20

Bc. Kateřina Chladová – Ošetrovatelská péče o pacienta s duševním onemocněním

9:20 – 10:10

Marcela Mátlová – Centra duševního zdraví jako součást psychiatrické péče

10:10 – 10:30

Přestávka

10:30 – 11:20

Bc. Věra Křenková – Práce všeobecné sestry na oddělení pro léčbu závislostí

11:20 – 12:10

Mgr. Jarmila Horňáková, MBA – Podíl všeobecné sestry na psychoterapii

12:10 – 12:50

Oběd

12:50 – 14:15

Exkurze na vybraných pracovištích – oddělení léčby závislostí, psychoterapeutické oddělení, oddělení psychologické péče

14:15 – 14:30

Evaluace workshopu, závěr

DOPRAVA

Autobusem č. 47 (směr Staré Černovice) a
č. 49 (směr Modřice) - nástup na ulici Úzká
(u OD Tesco), výstup na stanici Psychiatrická
nemocnice

Na workshop Vás srdečně zve ředitelka
Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, p. o.

PhDr. Zuzana Číková

Kontakt: Mgr. Helena Čermáková, hcermakova@szs-jaselska.cz, tel. 736625553

Přednáška „Sex je náš, když ho znáš“ – Kašparovská

Dne 27. 2. 2023 se první a druhé ročníky zúčastnily programu „Sex je náš, když ho znáš“. Přednášející doc. PhDr. Dr. phil. Laura Janáčková, CSc. působí v Sexuologickém ústavu a je také zakladatelkou oddělení somatopsychiky VFN v Praze. Přednáška byla zaměřena na problematiku a rizika aktivního sexuálního života, pohlavně přenosných chorob, nechtěného těhotenství, sexuální kriminality včetně zneužívání nezletilých. Na závěr přednášející otevřeně odpovídala na časté otázky žáků, které se týkaly virtuálního sexu, počtu pohlaví, způsobů partnerských soužití apod. Přednáška zaujala nejen žáky, ale i pedagogický doprovod.

Mgr. Hana Kašparovská

Lyžařský výcvikový kurz

V termínu 27. 2. – 3. 3. 2023 se konal LVK na Ostružné. Kurzu se zúčastnilo 39 žáků a 5 pedagogů.

Vyjeli jsme v 8. 30 hodin ráno od Janáčkova divadla. Na Ostružnou jsme přijeli ve 12 hodin. Poté jsme se ubytovali a následoval oběd. Po obědě jsme se vydali na procházku z Ostružné směrem na Paprsek a přes Petříkov zpět do Ostružné. Ušli jsme asi 7 km s poměrně velkým převýšením.

Druhý den jsme šli lyžovat do areálu Jonas park v Ostružné. Dopoledne jsme se rozdělili do družstev a odpoledne jsme pokračovali ve výcviku.

Další dva dny jsme lyžovali v lyžařském středisku Ramzová. Počasí nám přálo a všichni jsme si lyžařský výcvikový kurz užili.

Mgr. Zuzana Horynová

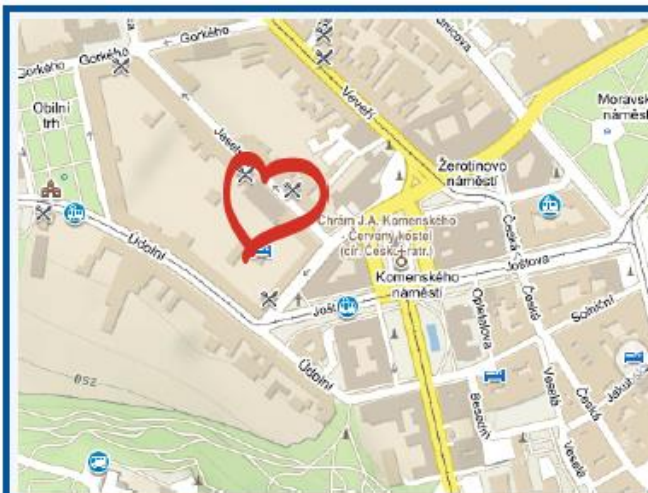

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřkyna

Asistent šéfredaktora – Alexandra Szemánová

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Literární soutěž – Laura Dolejší

Jak jsem překonala sama sebe – Alexandra Szemánová

Cesta po Evropě v programu Discover EU – Ondřej Zábrš a Jan Sobotka

Úvahy o praxi – Gabriela Slívová

Vila Tugendhat – Ilona Šostáková

Zajímavý koníček – Lucie Tešnarová

Já a sport – Kristýna Křížanová

Můj nejzajímavější sportovní zážitek – Monika Pisková

Sport, který mě nezaujal – Markéta Holá

Recept – Monika Pisková

Já a výživa – Simona Dobešová

Fotbal – Adéla Černá

Medajlonky sportovců – Mgr. Jan Pejpek

Ostravské okénko – Mgr. Barbora Baláková

Rébus – Mgr. Marika Kaňová

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

